

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณิต ขาวเหลือง

แจ้งบริการ

30 S.A. 2559

81648

8 ส.ย. 2559

364058

AQ 01140581

ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนส่งเสริมการวิจัย
ทุนอุดหนุนการวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่
จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ 2557

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความเมตตา ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ แจ่มกระจ่าง ที่ปรึกษาโครงการวิจัย และรองศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย แจ่มกระจ่าง ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ สั่งสอนอย่างดีตลอดระยะเวลา ในการทำงานวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง ในการนี้จึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรากฏในงานวิจัยฉบับนี้ อันได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ ยอดนิล ดร.แดน ทองอินทร์ และดร.อภิชาติ อนุกุลเวช ที่ได้กรุณาและให้ความอนุเคราะห์ ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แก้ไขที่เป็นประโยชน์ จนทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ น้อง ครอบครัว บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ผู้บริหาร และหัวหน้างานในสถานประกอบการ หรือ สถานศึกษาที่บัณฑิตทำงานอยู่ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามในที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุนให้กำลังใจในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณกองทุนส่งเสริมการวิจัยทุนอุดหนุนการวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนในการทำวิจัยในครั้งนี้ จนทำให้งานวิจัย ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดามารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอน ชี้แนะแนวทางในการศึกษา และสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คูสิต ขาวเหลือง

ชื่อโครงการวิจัย การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการ
ที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
ชื่อผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง
เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ กันยายน 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามประเภทและขนาดของสถานประกอบการ 3) ศึกษารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารหรือหัวหน้างานในสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานอยู่ จำนวน 123 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 111 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.24 โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบตรวจสอบรายการ และแบบจัดอันดับ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ด้านวุฒิภาวะ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน ด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน และด้านทักษะในการสื่อสาร ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามประเภทราชการ และเอกชน และจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการระหว่างอุตสาหกรรมขนาดเล็ก อุตสาหกรรมขนาดกลาง และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. รูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยเสนอแนะรูปแบบที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ควรใช้รูปแบบการพัฒนาระบบโรงเรียนในโรงงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างเทคนิคที่มีสมรรถนะตามที่สถานประกอบการต้องการ

Research Project Title **The development of enhance entrepreneurs ‘satisfaction model with graduates on bachelor of Education in Industrial Technology Education Program, Faculty of Education, Burapha University**

Researcher **Assistant Prof.Dr. Dusit Khawloueng**

Year **2015**

Abstract

The purposes of this study were 1) to study level of entrepreneurs ‘satisfaction with graduates on bachelor of Education in Industrial Technology Education Program, Faculty of Education, Burapha University, 2) to conduct a comparative study level of entrepreneurs ‘satisfaction in term of types and various sizes of entrepreneur, 3) to study model of enhance entrepreneurs ‘satisfaction with graduates on bachelor of Education in Industrial Technology Education Program, Faculty of Education, Burapha University. The samples consisted of 123 administrators or employers. The data were collected and returned with a total of 111 questionnaires or 90.24%. The statistics used for data analysis were percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, and One-way ANOVA.

The research findings were summarized as follows:

1. Overall, the level of entrepreneurs ‘satisfaction with graduates on bachelor of Education in Industrial Technology Education Program were rated at the high level. When considering all aspects separately, they were also rated at the high level, ranking from higher to lower average score were: decision making and problem solving skill, maturity, human relationship with others, academic knowledge or job performance, general characteristics, healthy and safety habit, and communication skill.
2. In comparative study level entrepreneurs ‘satisfaction in term of types such as government sector and private sector, and various sizes of entrepreneur such as small-scale industry, medium-scale industry, and big-scale industry, they were found that there were no significance different in the level of satisfaction as a whole and in all aspects.
3. The administrators and employers suggested that the model of enhance entrepreneurs ‘satisfaction with graduates on bachelor of Education in Industrial Technology Education Program should be developed school factory system in order to develop technicians/ labors who have competency according to entrepreneurs ‘needs.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	3
คำถามการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย/ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลที่องค์กรต้องการ.....	8
คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยบูรพา.....	19
ข้อมูลพื้นฐานและสภาพการณ์ทั่วไปของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การจัดกระทำกับข้อมูล.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 37
4 ผลการวิจัย..... 39	
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 39
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 39
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 40
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 56	
	ความมุ่งหมายในการวิจัย..... 56
	สมมติฐานการวิจัย..... 56
	วิธีดำเนินการศึกษา..... 56
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 57
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 57
	สรุป..... 57
	ข้อเสนอแนะ..... 68
บรรณานุกรม..... 70	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	การวิเคราะห์องค์ประกอบของคุณลักษณะของพนักงานที่สถานประกอบการต้องการ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องให้บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประสบความสำเร็จในการทำงานใน สถานประกอบการ..... 17
2	ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ..... 40
3	ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ..... 40
4	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทั้ง 8 ด้าน ในภาพรวม..... 41
5	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านคุณลักษณะทั่วไป..... 42
6	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านทักษะ ในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ..... 43
7	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น..... 44
8	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านทักษะ ในการสื่อสาร..... 45
9	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านความรู้ เกี่ยวกับงาน..... 46
10	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน..... 47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11	48
คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านวุฒิภาวะ	
12	49
คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ด้านความผูกพัน และความรับผิดชอบในงาน.....	
13	50
เปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภท.....	
14	51
วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อ บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามขนาด.....	
15	52
ความถี่ น้ำหนักคะแนน และอันดับที่เกี่ยวกับรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของ สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา.....	
16	54
จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาหรือความรู้ในเรื่องใดที่ควรเพิ่ม ในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	
17	55
จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ควรจัด.....	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาคือกุญแจสำคัญในการพัฒนาคน เพราะคนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด คนมีชีวิต มีจิตใจ มีสมอง มีความคิดและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงได้ สามารถเพิ่มคุณค่าได้และสามารถนำความรู้ ความสามารถทั้งหลายมาปฏิบัติงานให้มีคุณภาพมากกว่าเดิมได้ การจัดการศึกษาคือยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาจะช่วยพัฒนาคนให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม วิทยาการ และเทคโนโลยีได้ แต่ในยุคโลกาภิวัตน์ที่เน้นเทคโนโลยีสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น ทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและบริการ ส่งผลให้ตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานที่มีทักษะวิชาชีพในอัตราที่สูงขึ้น ต้องมีทักษะในการควบคุมเครื่องจักรที่สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ การเปลี่ยนแปลงและความต้องการดังกล่าวนี้มีผลกระทบต่อสภาพตลาดแรงงาน ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนที่มีความรู้ มีทักษะ และมีประสบการณ์ในการปรับตัวให้เข้ากับเข้ากับโลกแห่งการทำงานยุคใหม่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการได้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมาก

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2534 ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2533 ซึ่งยกฐานะมาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ทั้งนี้คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีประวัติความเป็นมา เริ่มตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ณ ซอยประสานมิตร อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร เมื่อปี พ.ศ. 2492 จากนั้นได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรในปี พ.ศ. 2497 ต่อมาได้ขยายวิทยาเขตออกไปอีก 2 แห่ง คือ วิทยาเขตปทุมวัน และวิทยาเขตบางแสน ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 นับเป็นจุดเริ่มต้นของคณะศึกษาศาสตร์อย่างแท้จริง ต่อมาวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ได้รับการพัฒนามาเป็นระยะ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน และในปี พ.ศ. 2533 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2533 ขึ้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยเขตบางแสน จึงได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา และได้ประกาศจัดตั้งคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาขึ้น เพื่อดำเนินการผลิตบัณฑิตสายศึกษาศาสตร์ และที่เกี่ยวข้องจนถึงปัจจุบัน (คณะศึกษาศาสตร์, 2557)

ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในคณะศึกษาศาสตร์ ได้ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ตามหลักสูตรการศึกษابัณฑิต หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรเทียบโอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554

การวางแผนในการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวเกิดจากสถานการณ์และข้อเสนอการปฏิรูป การศึกษาทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) รัฐบาลมีความมุ่งหวังในการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ เพื่อให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) ซึ่งมี เนื้อหาเกี่ยวข้องกับ การจัดฝึกอบรมหรือกระบวนการพัฒนา และถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ ทักษะกระบวนการอย่างหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของคนในระบบการทำงานในสถานประกอบการ ประกอบกับมีเหตุผลความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร คือ ประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้สถานศึกษาเลิกใช้หลักสูตรระดับปริญญา (ต่อเนื่อง) หรือให้สถานศึกษาปรับหลักสูตรระดับ ปริญญา (ต่อเนื่อง) ให้เป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี และใช้ระบบการเทียบโอนผลการเรียน ผู้เข้ารับการศึกษ

ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม จึงได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรการศึกษابัณฑิต หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรเทียบโอน มาเป็นระยะเวลาพอสมควร แต่ยังไม่เคยมีการศึกษาความคิดเห็นหรือความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิตเลย ซึ่งส่งผลให้ยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น/ ความพึงพอใจของผู้ใช้ (สถานประกอบการ) ที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและมีความจำเป็น ต่อการประเมินเพื่อปรับปรุงหลักสูตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาให้มีความทันสมัยสอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

รวมทั้งยังเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อการประเมินผลในการประกันคุณภาพของหลักสูตรของ ภาควิชาฯ อีกด้วย ประกอบกับข้อมูลจากรายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อ วางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ (2553) พบว่า คุณภาพแรงงานไทยยังมีช่องว่าง ระดับความสามารถด้านต่าง ๆ กับความคาดหวังของสถานประกอบการ ดังนั้น การวิจัยเพื่อศึกษา ความคิดเห็น/ ความพึงพอใจของผู้ใช้ (สถานประกอบการ) ที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรมศึกษา จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและเป็นวิธีการที่จะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุง หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรทางด้านการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนา บัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตรงกับความต้องการของ สถานประกอบการต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าว โครงการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้าง ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จึงเป็น ประเด็นที่มีความสำคัญและเป็นเรื่องที่หน่วยงานมีความต้องการเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการปฏิรูป การเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้ที่ทันสมัยเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์แห่งการ เปลี่ยนแปลงของโลก และสถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาองค์ความรู้ที่ทันสมัย เน้นในเรื่องของ การวิจัย คำนคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ที่มีความสอดคล้องกับชาติและวัฒนธรรมของตนเอง ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องเป็นคลังแห่งความรู้ และมีแหล่งเรียนรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งผลิตบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการและสอดคล้องกับความพึงพอใจของตลาดแรงงาน เป็นสำคัญ

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาของภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตหรือ สถานประกอบการ จึงสมควรมีการศึกษาความพึงพอใจและศึกษารูปแบบการเสริมสร้าง ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา เพื่อจะ ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตรงและสอดคล้องกับความต้องการ ของสถานประกอบการและนำข้อมูลไปปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามประเภทและ ขนาดของสถานประกอบการ
3. เพื่อศึกษารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำถามการวิจัย

1. ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับใด
2. ความพึงพอใจของสถานประกอบการจำแนกตามประเภทและขนาดแตกต่างกัน หรือไม่ อย่างไร

3. การเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ควรมีรูปแบบอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก
2. ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามประเภทและขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย/ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ได้ข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ได้ข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตรงและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการต่อไป
4. เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรสำหรับสาขาวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทำงานอยู่ จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารหรือหัวหน้างานในสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางของเคซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 123 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น

1.1 ประเภทของสถานประกอบการ

1.1.1 ราชการ

1.1.2 เอกชน

1.2 ขนาดของสถานประกอบการ

1.2.1 อุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก

1.2.2 อุตสาหกรรมขนาดกลาง

1.2.3 อุตสาหกรรมขนาดใหญ่

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา

เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ด้าน คือ

ด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น

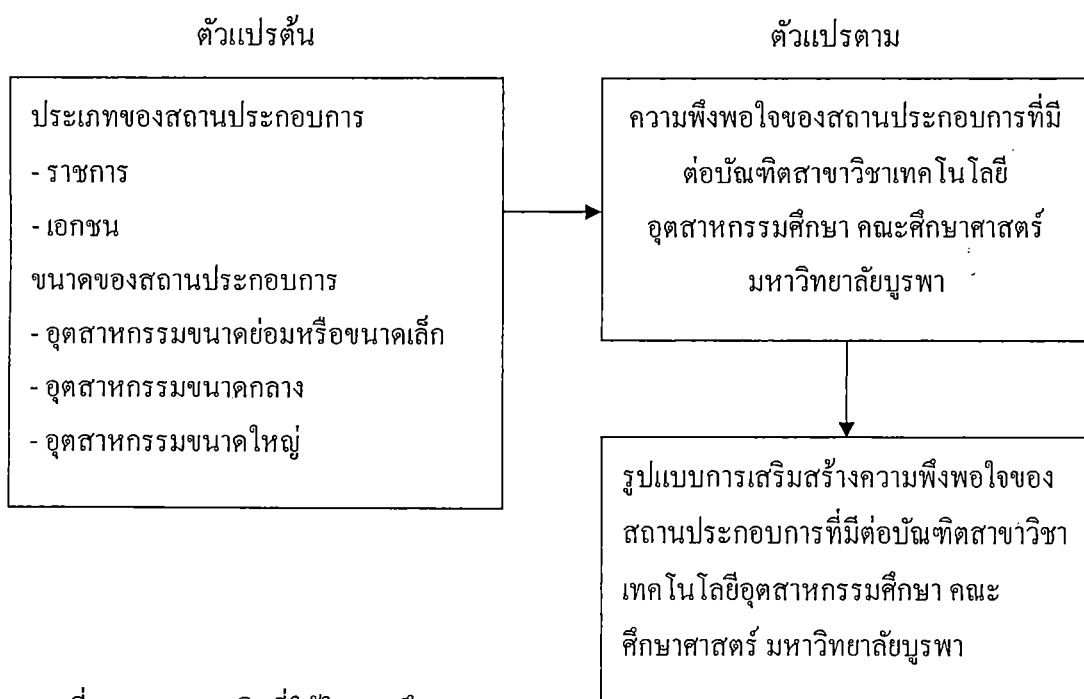
ด้านทักษะในการสื่อสาร ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน

ด้านวุฒิภาวะ ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน และรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจ

ของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจของสถานประกอบการ หมายถึง ทักษะคติทางบวก ความรู้สึกพอใจ ชื่นชมของผู้บริหารในสถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม หรือผู้ใช้บัณฑิตหรือหน่วยงานที่รับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาเข้าทำงานที่มีต่อคุณลักษณะของบัณฑิต ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามใน 8 ด้าน ดังนี้

1.1 คุณลักษณะทั่วไป หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ นับถือตนเอง และมีภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง มีเป้าหมายในอาชีพและชีวิต มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีทัศนคติที่ดี มีความกระตือรือร้น มีความพยายาม อุตสาหะอดกลั้นต่อปัญหาและทำงานเต็มความสามารถของตนเอง

1.2 ทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน มีความยืดหยุ่นในการทำงาน สามารถใช้เหตุผลและตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงได้ สามารถวางแผนเตรียมการและจัดระบบการทำงานได้ดี

1.3 ความสัมพันธ์กับผู้อื่น หมายถึง การปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี มีไหวพริบดี มีความเป็นมิตร ยอมรับผู้อื่น ยอมรับคำติชม ทำงานเป็นทีมได้ เสมอต้นเสมอปลายกับผู้อื่น ให้ความร่วมมือดี มีความเต็มใจรับงานที่ได้รับมอบหมายและยอมรับในหน้าที่ของตนเอง โดยไม่เกี่ยงงานที่ทำ มีการยอมรับการปกครองและคำแนะนำของหัวหน้างาน มีภาวะผู้นำ เคารพในสิทธิและทรัพย์สินของผู้อื่น

1.4 ทักษะในการสื่อสาร หมายถึง มีความสามารถในการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร อธิบายหรือพูดได้ชัดเจน สื่อความหมายได้รวดเร็ว เมื่อมีข้อสงสัยก็รู้จักถามคำถาม รู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น เป็นผู้ฟังที่ดีและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เมื่อมีความจำเป็นต้องหยุดงานจะแจ้งให้หัวหน้างานทราบก่อนเสมอ

1.5 ความรู้เกี่ยวกับงาน หมายถึง มีความรู้และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษามาปฏิบัติงาน มีความสามารถในการทำงานให้เสร็จเรียบร้อยตามกำหนด ไม่มีข้อบกพร่อง มีสมาธิในการทำงาน ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสามารถในการดูแล รักษาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและไม่ใช้ความรู้ที่มีอยู่ในเรื่องที่ผิดจริยธรรมและกฎหมาย ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันอยู่เสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.6 สุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน หมายถึง มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งกายและใจ สวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมและแต่งกายดี มีความสามารถในการทำงานภายใต้สภาวะความเครียด

และความกดดัน มีอุปนิสัยที่ถ้าวุ่น สุขุมและรอบคอบในการทำงาน ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย และมีความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน

1.7 วุฒิภาวะ หมายถึง มีความสามารถในการทำงานได้ดี ไม่ต้องควบคุมหรือตรวจสอบ เชื้อถือและไว้วางใจได้ เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับบุคคลอื่น มีความภูมิใจในงานที่ทำ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีความสามารถในการเก็บความรู้สึกได้เป็นอย่างดี เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับบุคคลอื่น เป็นแบบอย่างที่ดีในการครองตนและใช้ชีวิตในสังคม

1.8 ความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน หมายถึง มาทำงานเป็นประจำสม่ำเสมอ และตรงต่อเวลา มีความรักและผูกพันต่อองค์กร มีความซื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดีต่อองค์กรและมีความห่วงใยเกี่ยวกับอนาคตของหน่วยงาน มีความรับผิดชอบต่องานและมีความตั้งใจในการทำงานให้สำเร็จลุล่วง โดยคำนึงถึงเป้าหมายและความสำเร็จของงานเป็นหลัก มีความขยันหมั่นเพียรและอุทิศตนในการทำงาน

2. ประเภทของสถานประกอบการ หมายถึง สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานที่รับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเข้าทำงาน ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 เอกชน หมายถึง บริษัท ห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรม ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงเรียนเอกชน

2.2 ราชการ หมายถึง หน่วยงานราชการและสถานศึกษาต่าง ๆ

3. ขนาดของสถานประกอบการ หมายถึง ขนาดของการลงทุนของกิจการ โรงงานอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานที่รับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เข้าทำงานเป็นเกณฑ์ ซึ่งแบ่งเป็น อุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก (เงินลงทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท) อุตสาหกรรมขนาดกลาง (เงินทุน 50-200 ล้านบาท) และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (เงินทุนมากกว่า 200 ล้านบาท)

4. รูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการ หมายถึง ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบที่สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานที่รับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เข้าทำงาน ต้องการให้มีและ/หรือควรดำเนินการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาให้มีคุณลักษณะที่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลที่องค์กรต้องการ
2. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยบูรพา
3. ข้อมูลพื้นฐานและสภาพการณ์ทั่วไปของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลที่องค์กรต้องการ

จากการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่องค์กรต้องการ พบว่า มีผู้ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบุคคลที่องค์กรต้องการไว้หลายท่านซึ่งสอดคล้องกัน ดังนี้

วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน (2536, หน้า 18-20) กล่าวถึงคุณลักษณะของพนักงานที่นายจ้างต้องการ 8 ประการ คือ

1. คุณค่าเฉพาะตัว ประกอบด้วย
 - 1.1 ซื่อสัตย์
 - 1.2 มีความมั่นคงในอารมณ์
 - 1.3 มีทัศนคติที่ดี
 - 1.4 มีความกระตือรือร้น
 - 1.5 ไม่จำกัดความสามารถของตนเอง
2. ทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ประกอบด้วย
 - 2.1 มีความยืดหยุ่น
 - 2.2 มีความคิดสร้างสรรค์ และมีแนวทางแปลกใหม่
 - 2.3 สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของงานที่เปลี่ยนแปลงได้
 - 2.4 สามารถวางแผนและจัดระบบการทำงานได้
 - 2.5 สามารถใช้เหตุผลและตัดสินใจได้อย่างเที่ยงตรง
 - 2.6 มีสมาธิสามารถอยู่กับงานหลายๆ ส่วนในเวลาเดียวกันได้

3. มีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ประกอบด้วย
 - 3.1 เข้ากับเพื่อร่วมงานได้ดี
 - 3.2 มีไหวพริบดี
 - 3.3 ยอมรับข้อติชม
 - 3.4 ยอมรับผู้อื่น
 - 3.5 ทำงานเป็นทีมได้
 - 3.6 มีความเป็นมิตร
 - 3.7 เสนอแนะเสนอปลายกับผู้อื่น
 - 3.8 ให้ความร่วมมือดี
 - 3.9 เต็มใจรับมอบงาน
 - 3.10 ยอมรับการปกครอง
 - 3.11 เคารพในสิทธิและทรัพย์สินผู้อื่น
 - 3.12 มีคุณสมบัติของการเป็นผู้นำ
4. ทักษะในการสื่อสาร ประกอบด้วย
 - 4.1 รู้จักถามคำถาม
 - 4.2 รู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น
 - 4.3 แจงหัวหน้าเมื่อต้องการหยุดงานพร้อมเหตุผล
 - 4.4 พุดจาฉลาดฉลาดชัดเจน
 - 4.5 เป็นผู้ฟังที่ดี
5. ลักษณะเกี่ยวกับงาน ประกอบด้วย
 - 5.1 ทำงานเสร็จสมบูรณ์ตามกำหนด
 - 5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่บกพร่อง
 - 5.3 มีสมาธิในการทำงาน
 - 5.4 ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย
 - 5.5 ทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
 - 5.6 มีความแม่นยำและเที่ยงตรง
 - 5.7 ดูแลรักษาเครื่องมือและวัตถุอยู่เสมอ
 - 5.8 มีความละเอียดถี่ถ้วน
 - 5.9 ปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา

6. วุฒิภาวะ ประกอบด้วย
 - 6.1 ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องควบคุมหรือตรวจตรา
 - 6.2 เชื่อถือและไว้วางใจได้
 - 6.3 มีความรับผิดชอบ
 - 6.4 ไม่นำปัญหาเรื่องส่วนตัวมาอยู่กับงาน
 - 6.5 ยินดีทำงานเพิ่มพิเศษและงานล่วงเวลา
 - 6.6 มีความพร้อมในการทำงาน
 - 6.7 มีความภูมิใจในงานของตน
 - 6.8 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 - 6.9 สุขุมและควบคุมตนเองได้
 - 6.10 มีความรับผิดชอบในการกระทำของตน
 - 6.11 มีวุฒิทางความคิด กริยาท่าทางและการกระทำ
 - 6.12 ประเมินผลงานของตนเองได้
 - 6.13 มีความอดทน
 - 6.14 รู้จักใช้เวลาอย่างฉลาด
 - 6.15 มีความเชื่อมั่นในตนเอง
7. สุขนิสัย และความปลอดภัยในงาน ประกอบด้วย
 - 7.1 ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัย
 - 7.2 รักษาอัตราเร็วในการทำงานและอัตราการผลิตที่เหมาะสม
 - 7.3 รักษาสุขนิสัยส่วนบุคคลอย่างดี
 - 7.4 สวมเสื้อผ้าที่เหมาะสม และแต่งกายดี
 - 7.5 สามารถทำงานได้ภาวะความเครียดได้ดี
 - 7.6 มีความแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะกับงานที่ทำ
 - 7.7 สุขภาพดี
8. ความผูกพันรับผิดชอบงาน ประกอบด้วย
 - 8.1 ตรงต่อเวลา และสม่ำเสมอ
 - 8.2 ปฏิบัติตามนโยบายต่าง ๆ ของหน่วยงาน
 - 8.3 ให้ความสำคัญกับงาน ไม่ถือว่าเป็นเพียงหน้าที่
 - 8.4 มีความสนใจและกระตือรือร้นในงาน
 - 8.5 ต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้นตลอดเวลา

8.6 มีความซื่อสัตย์ต่อหน่วยงาน และพนักงานของหน่วยงาน

8.7 ทำงานเต็มกำลังความสามารถและพยายามทำให้คนอื่นพอใจ

8.8 แสดงความห่วงใยและมุ่งมั่นเกี่ยวกับอนาคตของงาน

กรมอาชีวศึกษา (2543, หน้า 38) ได้กำหนดคุณภาพผู้จบอาชีวศึกษาที่ตลาดแรงงาน

ต้องการได้แก่

1. มีมนุษยสัมพันธ์
2. มีบุคลิกดี
3. มีความอดทน
4. ขยันขี้อุตสาหะ
5. ซื่อสัตย์สุจริต
6. รู้จักรับผิดชอบ
7. รอบรู้สิ่งทันสมัย
8. เฉลียวฉลาด
9. ริเริ่มสร้างสรรค์

พรนพ พุกกะพันธ์ (2544, หน้า 15-16) อธิบายว่า คุณลักษณะของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการและมีความจำเป็นต้องปลูกฝังให้ถึงพร้อมในสถานการณ์ปัจจุบัน 10 ประการ มีดังนี้

1. มีระเบียบวินัย
2. มีความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม
3. ขยัน ประหยัด และขี้อุตสาหะในสัมมาชีพ
4. สำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ
5. รู้จักคิดริเริ่ม วิจารณ์และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
6. กระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูน ชาติ ศาสนา และ

พระมหากษัตริย์

7. มีพลานามัยสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ
8. รู้จักพึ่งตนเอง และมีอุดมคติ
9. มีความภาคภูมิใจ และรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของชาติ
10. มีความเสียสละ เมตตาอารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญ และสามัคคีกัน

คุณลักษณะทั้ง 10 ประการนี้เป็นแนวทางและเป้าหมายในการจัดการศึกษา และอบรมสั่งสอน นักเรียน นักศึกษา ของสถานศึกษาทุกระดับ

วุฒิ ด้านกิตติคุณ (2545, หน้า 11-12) กล่าวว่า แนวคิดปัจจุบันการแข่งขันในตลาดแรงงานค่อนข้างสูง ลักษณะของบัณฑิตที่ตลาดแรงงานต้องการได้เปลี่ยนแปลงไป ทักษะที่สถานประกอบการต้องการให้มีในตัวบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ได้แก่ การเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ ด้านการงานการจัดการ พัฒนาการตนเอง ความสามารถในการรับรู้ การแก้ปัญหา มนุษยสัมพันธ์ แรงบันดาลใจ แรงจูงใจ ในความคิดริเริ่ม ระเบียบวินัย จริยธรรม ศีลธรรม การสื่อสาร ข้อมูล และการเป็นผู้นำ เป็นต้น สิ่งที่ทำนายสำหรับบัณฑิตก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา คือการได้มีโอกาสสร้างความเข้าใจและความคุ้นเคยกับโลกแห่งความเป็นจริงของการทำงานและการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะของงานอาชีพและทักษะด้านการพัฒนาตนเองนอกเหนือไปจากทักษะด้านวิชาการ ซึ่งผู้ว่าจ้างจะมีความคาดหวังจากพนักงานสูงในเรื่องต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาชีพ
2. มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ดี
3. มีความซื่อสัตย์ ขยัน มีน้ำใจ และอดทน
4. มีความกระตือรือร้นและไม่เลื่องงาน
5. มีวินัยเคร่งครัดต่อกฎระเบียบองค์กร
6. มีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดคุณสมบัติของบัณฑิตที่จะก้าวเข้าสู่งานอาชีพไว้ดังนี้

1. มีความรอบรู้
 - 1.1 รอบรู้ในเนื้อหาวิชาของตนเองอย่างถ่องแท้
 - 1.2 รอบรู้เกี่ยวกับองค์กรที่ตนเองปฏิบัติงาน
 - 1.3 รอบรู้เกี่ยวกับเนื้อหาและภาระงานที่รับผิดชอบ
 - 1.4 รักที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ (ใฝ่ศึกษา ค้นคว้าเป็นนิสัย มุ่งคิดสร้างสรรค์

ก้าวทันเทคโนโลยี)

2. สู้งานหนัก

2.1 มีความรักงาน มีทัศนคติในแง่บวกต่องานและปัญหาของงาน โดยระลึกอยู่เสมอว่างานและปัญหา คือ โอกาสที่ได้รับ

- 2.2 มีความกระตือรือร้น พยายามตนเองที่จะปฏิบัติงานตลอดเวลา
- 2.3 มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของตนเอง
- 2.4 มีความพร้อมเสมอทั้งร่างกายและจิตใจที่จะปฏิบัติงาน

3. รักองค์กร

- 3.1 มีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรและหน่วยงาน

- 3.2 มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นทีม
- 3.3 ยอมรับความเปลี่ยนแปลง ใจกว้าง รู้จักมองและคิดสิ่งใหม่ ๆ เสมอ
4. ยึดมั่นวินัยและจริยธรรม
 - 4.1 มีวินัยในการปฏิบัติงาน
 - 4.2 ซื่อสัตย์สุจริต อ่อนน้อมถ่อมตน มีสัมมาคารวะ
 - 4.3 รักษาจรรยาบรรณวิชาชีพ

บัญญัติ กุศลสถาพร (2532) กล่าวเสริมว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะในด้านความรับผิดชอบเป็นอันดับแรก ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร การตรงต่อเวลา สุขภาพแข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว มีระเบียบวินัย มีความรักผูกพันกับองค์กร มีน้ำใจ โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีมนุษยสัมพันธ์ดี ตามลำดับ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2532, หน้า 8) ได้สำรวจคุณสมบัติของแรงงานที่นายจ้างต้องการ พบว่า

1. คุณสมบัติทางด้านวิชาการ ได้แก่ ความรู้ทางด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
2. คุณสมบัติทางด้านจริยธรรมและคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความอดทน เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับ วิชา รัตนพลิน (2540) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดี 10 ประการที่ช่างควรมีดังต่อไปนี้

1. ความสามารถ ช่างควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพของตนอย่างถ่องแท้ คือรู้ถึงรากฐานของสาขาวิชาชีพนั้น และสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกันนั้นควรมีความรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อเป็นเหตุผลในการสนับสนุนถึงหลักการดำเนินงาน อีกทั้งช่างควรมีการตั้งคำถามกับตัวเองและค้นคว้าหาคำตอบต่อข้อสงสัยที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะและความรู้ ความสามารถของช่างต่อไปในอนาคต
2. ความมีประสิทธิภาพ ซึ่งประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่ช่างต้องคำนึงถึงอยู่เสมอถึงความสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องของเวลา เพราะการที่ช่างสามารถทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้หมายความว่าช่างจะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ แต่การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นยังรวมถึงคุณภาพของงานจะต้องได้มาตรฐานที่กำหนดด้วยเช่นกัน จึงจะถือได้ว่าเป็นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความตั้งใจและเอาใจใส่ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับผู้เป็นช่างซึ่งไม่ว่างานนั้นจะอยู่ในความรับผิดชอบหรือไม่ หากแต่เป็นงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาแล้วไม่ว่าจะเป็นงานหนักหรือเบา ผู้เป็นช่างจะต้องปฏิบัติอย่างตั้งใจและเอาใจใส่ต่องานนั้นเทียบเท่างานในความรับผิดชอบหรืองานในหน้าที่ที่ปฏิบัติ

4. การทำงานอย่างมีแบบแผน จัดเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติงานและเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงานอย่างมีระบบ ซึ่งก่อนที่จะลงมือปฏิบัติงานนั้น ควรมีการวางแผนการดำเนินการงานว่าจะทำอะไรก่อนหลัง ซึ่งเป็นผลให้ช่างทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือสำหรับใช้งานนั้น ควรมีการจัดวางอย่างไรเป็นหมวดหมู่โดยไม่วางปะปนกันและควรดูว่าเครื่องมือและอุปกรณ์ชนิดใดที่ต้องใช้งานบ่อยก็ควรจัดวางในตำแหน่งที่สามารถหยิบออกมาใช้งานได้อย่างสะดวก

5. มนุษยสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เช่นเดียวกับคุณสมบัติในข้อที่ผ่านมา เพราะการทำงานจะต้องอาศัยการทำงานร่วมกันกับคนในหลายระดับการศึกษา ดังนั้นช่างที่ดีควรมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงาน โดยผู้เป็นช่างควรมีความรู้ถึงจิตวิทยาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการวางตัว การปกครอง การผูกมิตร เพื่อนำมาใช้อย่างเหมาะสมและถูกกาลเทศะ ซึ่งในปัจจุบันนี้งานแต่ละอย่างแต่ละประเภท มักผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นจึงต้องมีผู้ร่วมงานหลายระดับในการทำงาน ซึ่งจะต้องอาศัยความสามัคคี และร่วมแรงร่วมใจเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้

6. ความสะอาด สืบเนื่องจากลักษณะงานแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะงานที่เป็นการถอดประกอบชิ้นส่วนเครื่องจักรกล ซึ่งงานเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยความระมัดระวังในเรื่องของฝุ่นผงที่จะปะปนเข้าไปอยู่บริเวณผิวหน้าของผิวสัมผัส ในขณะที่ประกอบ ซึ่งหากช่างประกอบขาดความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของความสะอาดแล้ว ย่อมที่จะส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อชิ้นส่วนเครื่องจักรได้ ดังนั้นช่างที่ดีควรรักษาความสะอาดให้เป็นนิสัย สมกับงานที่ทำ

7. ความร่าเริง เพราะความร่าเริงแจ่มใสย่อมที่จะเป็นผลพลอยได้ให้ผู้ร่วมงานมีชีวิตชีวาและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการทำงาน ซึ่งเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี

8. ความปลอดภัย จัดได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่างต้องถือเป็นหลักในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพราะในการทำงานนั้น หากผู้ปฏิบัติงานขาดความตระหนักในเรื่องของความปลอดภัยแล้ว ย่อมที่จะนำมาซึ่งความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินได้ ดังนั้นผู้เป็นช่างที่ดีจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัย อีกทั้งต้องทำหน้าที่ควบคุมดูแลพนักงานในความควบคุมให้ถึงเห็นถึงความสำคัญของความปลอดภัยในการปฏิบัติงานด้วย

9. สุขภาพดี ถือว่าเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน เพราะในการทำงานนั้นช่างผู้ปฏิบัติงานต้องใช้ความคิด สติปัญญาในการแก้ไขปัญหา และการวางแผนดำเนินงานด้านต่าง ๆ ดังนั้นถ้าหากสุขภาพของช่างไม่พร้อมต่อการปฏิบัติงานก็จะไม่สามารถปฏิบัติงานที่ดีได้

10. ความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ว่าจะเบ็ญองค์กรหรือหน่วยงานใดก็ตาม สิ่งที่จะทำให้งานงานนั้นมีความก้าวหน้าไปได้อย่างมั่นคง คือความซื่อสัตย์สุจริตของพนักงานทุกคนที่มีต่อองค์กรและหน่วยงาน ดังนั้นช่างที่ดีควรมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง และองค์กรทั้งในทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งควรปลูกฝังเป็นจิตสำนึกไม่ว่าจะไปอยู่ในหน่วยงานหรือองค์กรใดก็ตาม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2529) ได้เสนอแนะว่า การเข้าสู่อาชีพของแต่ละคนอาจจะมีรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่การที่จะประสบผลสำเร็จในการเข้าสู่อาชีพของบุคคลเหล่านั้น มักจะมีองค์ประกอบเป็นปัจจัยซึ่งมีส่วนเกื้อหนุนให้บุคคลประสบความสำเร็จเกี่ยวกับอาชีพ 3 ประเภท คือ

1. ปัจจัยพื้นฐาน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของตัวบุคคล ซึ่งอาจจะคิดตัวมาแต่กำเนิดหรือไม่ก็ได้ ลักษณะเหล่านี้มีอยู่ในตัวบุคคลที่พบจากการศึกษารายกรณี อาจจะเป็นคุณลักษณะที่สามารถจะเสริมสร้างหรือปรับปรุงให้มีขึ้นในบุคคลอื่นได้ ลักษณะเหล่านี้ ได้แก่

- 1.1 ความขยัน
- 1.2 ประหยัด
- 1.3 ฉลาดมีไหวพริบ
- 1.4 ซื่อสัตย์และมีคุณธรรม
- 1.5 มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- 1.6 มีสุขภาพดี
- 1.7 มีความสามารถและความถนัดในงานอาชีพ
- 1.8 มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพที่ทำอยู่
- 1.9 การตรงต่อเวลาในการนัดหมาย
- 1.10 ใฝ่หาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมอยู่เสมอ

2. ปัจจัยสภาพแวดล้อม มีส่วนช่วยผลักดันให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งได้แก่

- 2.1 ทำเลที่ตั้ง
- 2.2 ครอบครัว
- 2.3 เพื่อนฝูง

3. ปัจจัยสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชีพ เป็นปัจจัยเงื่อนไขเฉพาะกรณี ซึ่งมีส่วนช่วยเสริมหรือผลักดันอย่างสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ได้แก่

3.1 ความต้องการที่จะหนีจากสังคมเก่าซึ่งมีแต่ความยากจนไปสู่สังคมใหม่ที่ดีกว่าเดิม

3.2 ความต้องการเป็นที่ยอมรับ

3.3 ความต้องการที่จะวางรากฐานครอบครัวให้มั่นคง

ซึ่งสอดคล้องกับบุสตี รุมาคม (2537, หน้า 438-441) ที่ได้สรุปคุณสมบัติทั่วไปของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจการผลิต คือมีความสามารถในการตัดสินใจ มีความในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เสียสละ และมีความรู้เรื่องสินค้า

พิภพ วงษ์เงิน (2547, หน้า 44) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทั่วไปของบุคลากรที่ถือการปรารถนา ดังนี้

1. มั่นใจในตนเอง
2. เป็นคนช่างสังเกต
3. มีความคิดสร้างสรรค์
4. แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเก่ง
5. มีการวางแผนที่ดี
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี บุคลิกภาพดี และประสานงานเก่ง
7. ยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีความเห็นใจ
8. เป็นนักประชาธิปไตย ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
9. มีความจริงใจ และมีแบบฉบับถือมาตรฐานเฉพาะตัว
10. ปฏิบัติตนเสมอภาคทัดเทียมกัน วางตนเหมาะสมกับทุกคน
11. ซื่อสัตย์ ซื่อตรง
12. มีทัศนคติที่ดีต่องาน

กองวิจัยตลาดแรงงาน (2552) ได้ดำเนินการศึกษาคุณสมบัติพื้นฐานของลูกจ้างที่นายจ้างต้องการและคุณลักษณะพื้นฐานของนายจ้างที่ลูกจ้างต้องการในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ พบว่า คุณลักษณะของลูกจ้างที่นายจ้างต้องการต้องมีคุณสมบัติพื้นฐานด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขาวิชา คุณสมบัติทั่วไปที่นายจ้างต้องการเป็นอันดับแรกคือ มีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน และมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของคุณลักษณะของพนักงานที่สถานประกอบการหรือมีส่วนเกี่ยวพันให้บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี
 อุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประสพความสำเร็จในการทำงานในสถานประกอบการ

ลำดับ ที่	หน่วยงาน/บุคคล	องค์ประกอบของคุณลักษณะของพนักงานด้านต่าง ๆ												
		คุณลักษณะ ทั่วไป	ทักษะในการ แก้ปัญหา	ความสัมพันธ์ กับผู้อื่น	ทักษะ การสื่อสาร	ความรู้ เกี่ยวกับงาน	บุคลิก ภาวะ	สุขนิสัย และความ ปลอดภัย	ความผูกพัน และ รับผิดชอบ	ขยัน	บุคลิกดี	ประชาธิปไตย รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์		
1.	วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-
2.	กรมอาชีวศึกษา	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-
3.	พรนพ พุทกะพันธ์	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4.	บัญญัติ กุดลสถาพร	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-
5.	วิชา รตนผลิน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-
6.	สุสติ รุมาคม	-	✓	✓	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
7.	พิภพ วังเงิน	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8.	กองวิจัยตลาดแรงงาน	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า คุณลักษณะหรือคุณสมบัติพื้นฐานของพนักงานที่ นายจ้างต้องการมีหลายลักษณะ แต่เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและตรวจสอบรายการดังตารางที่ 1 แล้ว พบว่ามีคุณสมบัติพื้นฐานของพนักงานที่ซ้ำกัน ตรงกันและเหมือนกันเพียง 8 องค์ประกอบ ซึ่งคุณลักษณะหรือคุณสมบัติพื้นฐานที่ผู้บริหาร หัวหน้างาน หรือนายจ้างในสถานประกอบการ ต้องการหรือมีส่วนเกื้อหนุนให้บุคคลหรือบัณฑิต หรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาประสบความสำเร็จในการทำงานในสถานประกอบการมีดังนี้

1. คุณลักษณะทั่วไป หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ นับถือตนเอง และมีภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง มีเป้าหมายในอาชีพและชีวิต มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีทัศนคติที่ดี มีความกระตือรือร้น มีความพยายาม อุตสาหะอดกลั้นต่อปัญหา และทำงาน เต็มความสามารถของตนเอง

2. ทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการ ปฏิบัติงาน มีความยืดหยุ่นในการทำงาน สามารถใช้เหตุผลและตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงได้ สามารถวางแผน เตรียมการและจัดระบบการทำงานได้ดี

3. ความสัมพันธ์กับผู้อื่น หมายถึง การปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี มีไหวพริบดี มีความเป็นมิตร ยอมรับผู้อื่น ยอมรับคำติชม ทำงานเป็นทีมได้ เสมอต้นเสมอปลายกับผู้อื่น ให้ความร่วมมือดี มีความเต็มใจรับงานที่ได้รับมอบหมายและยอมรับในหน้าที่ของตนเอง โดย ไม่เกี่ยงงานที่ทำ มีการยอมรับการปกครองและคำแนะนำของหัวหน้างาน มีภาวะผู้นำ เคารพใน สิทธิและทรัพย์สินของผู้อื่น

4. ทักษะในการสื่อสาร หมายถึง มีความสามารถในการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร อธิบายหรือพูดได้ชัดเจน สื่อความหมายได้รวดเร็ว เมื่อมีข้อสงสัยก็รู้จักถามคำถาม รู้จักขอ ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น เป็นผู้ฟังที่ดีและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เมื่อมีความจำเป็นต้อง หยุดงานจะแจ้งให้หัวหน้างานทราบก่อนเสมอ

5. ความรู้เกี่ยวกับงาน หมายถึง มีความรู้และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเอกที่สำเร็จ การศึกษามาปฏิบัติงาน มีความสามารถในการทำงานให้เสร็จเรียบร้อยตามกำหนด ไม่มีข้อบกพร่อง มีสมาธิในการทำงาน ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสามารถในการดูแล รักษาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและไม่ใช้ความรู้ที่มีอยู่ในเรื่อง ที่ผิดจริยธรรมและกฎหมาย ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันอยู่เสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

6. สุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน หมายถึง มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งกายและใจ สวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมและแต่งกายดี มีความสามารถในการทำงานภายใต้สภาวะความเครียดและความกดดัน มีอุปนิสัยที่ดี สุชุมและรอบคอบในการทำงาน ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย และมีความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน

7. วุฒิภาวะ หมายถึง มีความสามารถในการทำงานได้ดี ไม่ต้องควบคุมหรือตรวจสอบ เชื้อถือและไว้วางใจได้ เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับบุคคลอื่น มีความภูมิใจในงานที่ทำ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีความสามารถในการเก็บความรู้สึกได้เป็นอย่างดี เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับบุคคลอื่น เป็นแบบอย่างที่ดีในการครองตนและใช้ชีวิตในสังคม

8. ความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน หมายถึง มาทำงานเป็นประจำสม่ำเสมอ และตรงต่อเวลา มีความรักและผูกพันต่อองค์กร มีความซื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดีต่อองค์กรและมีความห่วงใยเกี่ยวกับอนาคตของหน่วยงาน มีความรับผิดชอบต่องานและความตั้งใจในการทำงาน ให้สำเร็จลุล่วงโดยคำนึงถึงเป้าหมายและความสำเร็จของงานเป็นหลัก มีความขยันหมั่นเพียรและอุทิศตนในการทำงาน

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยบูรพา ได้กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ไว้ดังนี้

1. มีความใฝ่รู้และสามารถที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต
2. มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. มีคุณธรรมและจริยธรรมในตน ในวิชาชีพ และในสังคม โดยสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างสร้างสรรค์
4. มีความรู้ ความสามารถอย่างลึกซึ้งตามสาขาวิชาชีพ
5. มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำและมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล
6. มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ
7. มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อการรักษาสมดุลของสังคมและสิ่งแวดล้อม การเคารพทรัพย์สินทางปัญญาและตระหนักในสิทธิมนุษยชน
8. มีศักยภาพในการใช้ปัญญา เพื่อคิดแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์
9. มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
10. มีสุนทรียารมณ์ ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมที่หลากหลายและดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทย (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557)

ข้อมูลพื้นฐานและสภาพการณ์ทั่วไปของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1.1 ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2534 ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2533 ซึ่งยกฐานะมาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ทั้งนี้คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีประวัติความเป็นมา เริ่มตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้ง โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ณ ซอยประสานมิตร อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร เมื่อปี พ.ศ. 2492 จากนั้นได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ในปี พ.ศ. 2497 ต่อมาได้ขยายวิทยาเขตออกไปอีก 2 แห่ง คือ วิทยาเขตปทุมวัน และวิทยาเขตบางแสน ซึ่งก่อตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 นับเป็นจุดเริ่มต้นของคณะศึกษาศาสตร์ และวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2517 ส่งผลให้วิทยาลัยการศึกษาบางแสน เปลี่ยนฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตบางแสน และในปี พ.ศ. 2533 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2533 ขึ้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน จึงได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา และได้ประกาศจัดตั้งคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาขึ้น เพื่อดำเนินการผลิตบัณฑิตสายศึกษาศาสตร์และที่เกี่ยวข้องจนถึงปัจจุบัน (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557, หน้า 1)

ปรัชญา สุโข ปญญา ปฏิตาโก

ความได้ปัญญา ให้เกิดสุข

ปณิธาน ความรู้ดี มีคุณธรรม นำสังคม

อัตลักษณ์คณะศึกษาศาสตร์ “สื่อสารเป็นเลิศ ประเสริฐน้ำใจ วินัยชั้นครู คุณเลิศสภาพ”

เอกลักษณ์คณะศึกษาศาสตร์ “เป็นแหล่งเรียนรูศาสตร์ทางการศึกษา ของประชาคม

อาเซียน”

1.2 การบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิต และพัฒนากำลังคนทางด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้ง สาขาวิชาอื่น ที่เกี่ยวข้อง

2. วิจัยและพัฒนาเพื่อการสร้างองค์ความรู้และการประยุกต์ใช้ทางด้านศึกษาศาสตร์ และด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ให้บริการวิชาการแก่สังคมทางด้านศึกษาศาสตร์ และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อนำสู่สังคมอุดมปัญญา

4. พัฒนาคณะให้มีความเป็นเลิศ แข็งแรง และพึ่งตนเองได้

โครงสร้างองค์กรของคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ เป็นส่วนงานระดับคณะของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

มีการปรับโครงสร้างองค์การตามการบริหารงานเป็น 8 หน่วยงาน ดังนี้

1. สำนักงานคณบดี

2. ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม

3. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

4. ภาควิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา

5. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

6. ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา

7. ศูนย์บัณฑิตศึกษานานาชาติการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

8. โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557, หน้า 2)

2. สภาพการณ์ทั่วไปของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

การปฏิรูปการศึกษารอบสองให้ความสำคัญกับ 3 เรื่องสำคัญคือ คุณภาพ โอกาสและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ซึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในบริบทด้านศึกษาศาสตร์นั้น ให้ความสำคัญกับกรอบ 3 ประการ คือ การสร้างครูยุคใหม่ การสร้างแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และการมีระบบบริหารจัดการแบบใหม่ และรัฐบาลมีนโยบายในการปฏิรูปการศึกษาที่ชัดเจนมากขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและมีมิติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น

2.1 กรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา TQF

การปฏิรูปการอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตผ่านกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education) หรือ (TQF) เพื่อมุ่งสร้างบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาให้มีคุณลักษณะอย่างน้อย 5 ด้าน เพื่อประกันคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ประกอบด้วย

ด้านที่ 1 คุณธรรมจริยธรรม และสัมพันธ์กับนโยบาย 3 D ของสถานศึกษา คือ Democracy การมีศรัทธาเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย Decency การมีคุณธรรมจริยธรรมในวิถีปฏิบัติจริง ๆ ในจิตสำนึกจริง ๆ และ Drug free การห่างไกลจากยาเสพติด

ด้านที่ 2 ด้านองค์ความรู้ มีความรู้เชี่ยวชาญในสาขาที่สำเร็จการศึกษา

ด้านที่ 3 ด้านทักษะทางปัญญา มีความสามารถในการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติจริง

ด้านที่ 4 ด้านทักษะทางสังคม มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทั้งภาวะผู้นำและผู้ตาม

ด้านที่ 5 ด้านทักษะในการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เพื่อให้ทันกับ โลกาภิวัตน์

2.2 มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

(หลักสูตรห้าปี)

ศึกษาศาสตร์เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและจิตวิทยาการสอนหรือการจัดการเรียนรู้อ การผลิตครูใหม่หรือการเตรียมครู และบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการ รวมทั้งการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยหรือการเรียนรู้อื่นที่ไม่เป็นทางการ การจัดการศึกษาในสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วยวิชาครูและวิชาเอกที่จะสอนทั้งในด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จึงมีลักษณะเป็นสหวิทยาการ ซึ่งเชื่อมโยงและบูรณาการกับ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาคนทั้งในวัยเรียนและนอกวัยเรียนให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืน

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

1. มีคุณธรรม มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู และมีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการ วิชาชีพ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
2. มีความอดทน ใจกว้าง และมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อ รวมทั้งการทำงานร่วมกันกับผู้เรียนและผู้ร่วมงานทุกกลุ่ม
3. มีความรอบรู้และมีความสามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎี และระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้ง โดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมและปฏิบัติได้
5. มีความสามารถในการพิจารณาแสวงหา และเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการ วิชาชีพและสังคมอย่างมีเหตุผลที่สมเหตุสมผล โดยการบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการและพหุวิทยาการเพื่อการเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน
6. มีความสามารถในการติดตามพัฒนาการของศาสตร์ทั้งหลาย และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาสมรรถนะของตนอยู่เสมอ

มาตรฐานผลการเรียนรู้

ด้านที่ 1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1. แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมที่เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลก มีจิตสาธารณะ เสียสละ และเป็นแบบอย่างที่ดี

2. สามารถจัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เชิงสัมพันธ์โดยใช้กลยุทธ์ทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น และประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

ด้านที่ 2 ด้านความรู้

1. มีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาที่จะสอนอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และเป็นระบบ

2. มีความตระหนักผู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ ทั้งการบูรณาการข้ามศาสตร์และการบูรณาการกับ โลกแห่งความเป็นจริง

3. มีความเข้าใจความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้าน ในสาขาวิชาที่จะสอนอย่างลึกซึ้ง ตระหนักถึงความสำคัญของงานวิจัยและการวิจัยในการต่อยอดความรู้

4. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าองค์ความรู้และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 3 ด้านทักษะทางปัญญา

1. สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลสารสนเทศ และ แนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การวินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการ วิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

2. สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไข ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ

3. มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และการพัฒนาศาสตร์ทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีนวัตกรรม

ด้านที่ 4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1. มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น มีมุมมองเชิงบวก มีวุฒิภาวะ ทางอารมณ์และทางสังคม

2. มีความเอาใจใส่ช่วยเหลือและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ได้อย่างสร้างสรรค์

3๗๘.๑๖๕

364058

๑ ๗๖๔ ๗

3. มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ด้านที่ 5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1. มีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติ หรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

2. มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3. มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

ด้านที่ 6 ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

1. มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

2. มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

3. มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกที่จะสอนอย่างบูรณาการ (คณะศึกษาศาสตร์, 2554, หน้า 17-19)

3. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ชื่อหลักสูตร ภาษาไทย: หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Education Program in Industrial Technology Education

ปรัชญา: ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้เชิงสหวิทยาการ มีคุณธรรมจริยธรรม ให้การศึกษาและบริหารจัดการฝึกอบรม ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีความรู้ความสามารถประกอบอาชีพอิสระ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาสังคมได้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติ ทักษะ ในด้านการถ่ายทอด มีความใฝ่รู้ มีความซื่อสัตย์ ในการนำความรู้ไปใช้และถ่ายทอดอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่การดำรงชีวิตและ สังคม

2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในความเป็นบุคลากรทางการศึกษาและเป็นผู้นำทางการศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม วินัย ความรับผิดชอบ ยึดมั่นในมาตรฐานและจรรยาวิชาชีพ ผดุงไว้ซึ่งเกียรติและศรัทธาต่อวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดี

3. เพื่อให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่ดีและกว้างไกล ยึดมั่นในหลักเหตุผลและคุณธรรมมี บุคลิกภาพ ทักษะคิดและค่านิยมที่ดี ตามแบบอย่างของวัฒนธรรมไทยและเป็นพลเมืองดีของโลก

วัตถุประสงค์เฉพาะสาขาวิชา

1. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรมการจัดการด้านอุตสาหกรรม

2. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรม

3. เพื่อผลิตบุคลากรที่เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ

คุณสมบัติและสมรรถนะหลักของบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านคุณลักษณะทั่วไป

1. มีความเป็นกัลยาณมิตร

2. ประพฤติตนอยู่ในทำนองคลองธรรม ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสม

3. มีจิตสาธารณะ

4. รักการเรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้า กล้าคิด กล้าแสดงออก

5. มีนิสัยรักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

ด้านความรู้ความสามารถ

1. มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านอุตสาหกรรม

2. มีความรู้รอบและรู้ลึกในเนื้อหาวิชาเฉพาะ

3. มีความสามารถในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

4. มีความสามารถในการวิจัย

5. มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหา วิเคราะห์ผู้เรียน ประยุกต์ใช้

หลักการจิตวิทยากับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม การวางแผนการฝึกอบรม การจัดทำ การใช้สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

ด้านทักษะ

1. มีทักษะทางปัญญา การคิดแก้ปัญหา การคิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีระบบและการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ ฯลฯ
2. มีทักษะในการจัดการฝึกอบรม
3. มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
4. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม (ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554, หน้า 5-11)

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจ

คำว่า ความพึงพอใจ มีนักวิชาการในสาขาจิตวิทยา พฤติกรรมองค์การ ได้ศึกษาและนิยามความหมายไว้เป็นจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอนิยามความหมายของความพึงพอใจที่นักวิชาการทั้งหลายได้อธิบายสรุปไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง พอใจ ชอบใจ

วรูม (Vroom, 1964, p. 99) ได้กล่าวว่า คำว่า ความพึงพอใจ พัสนคติหรือทำที่ต่อสวัสดิการและคำว่าขวัญกำลังใจ ในวงการอุตสาหกรรมสามารถใช้แทนกันได้เพราะมีความหมายเหมือนกัน คือ ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นแล้วเกิดทัศนคติทางบวกก็จะแสดงให้เห็นความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ

โวลแมน (Wolman, 1973, p. 384) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึงความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ

เชลลีย์ (Shelly, 1975) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามอย่างนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมีค่ามากกว่าความรู้สึกทางลบ

ลูธานส์ (Luthans, 1977, p. 77) กล่าวเสริมว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความพอใจหรือภาวะอารมณ์ทางบวกที่เป็นผลมาจากการประเมินของบุคคลเกี่ยวกับงานหรือประสบการณ์

แมคคอร์มิก และแดเนียล (McCormic & Daniel, 1980, p. 61) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการพื้นฐาน (Basic needs) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ (Incentive) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

โอลิเวอร์ (Oliver, 1997) มีความเห็นว่า คำจำกัดความที่เป็นทางการของคำว่า Satisfaction เป็นการตอบสนองที่แสดงถึงความประสงค์ของลูกค้า เป็นวิจาร์ณญาณของลูกค้าต่อสินค้าหรือบริการ ความพึงพอใจมีมุมมองที่แตกต่างกัน แล้วแต่ว่าเน้นมุมมองของใคร ได้แก่ ลูกค้าหรือผู้รับบริการ บริษัท อุตสาหกรรมหรือสังคม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก รัก ชอบ ยินดี เต็มใจ หรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับผลตอบแทนของความต้อการ ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรม โดยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล (Gilmer, 1971)

อุทัยพรรณ สุดใจ (2544) อธิบายว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินคำว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

ไพฑูรย์ เริงกมล (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางที่ดีที่บุคคลมีต้องานที่ทำถ้าบุคคลมีความพึงพอใจในงานมากก็จะเสียสละอุทิศแรงกายแรงใจสติปัญญาให้แก่งานมาก ผู้ใดมีความพึงพอใจน้อยก็จะทำตามหน้าที่

รัชวลี วรุลณี (2548) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้อการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป

จากความหมายที่กล่าวมา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจคือความรู้สึกชอบใจพอใจ ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติของแต่ละบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและเปลี่ยนแปลงได้ โดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินคำว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลที่จะได้มาจากการวัดความรู้สึกของผู้บริหารหรือหัวหน้างานในสถานประกอบการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวัดความรู้สึกพึงพอใจในคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ของบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา รวมทั้งจะได้นำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานิสิตมาวิเคราะห์เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพที่ตรงและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไพโรจน์ สติรยากร (2537, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สมรรถภาพทางวิชาชีพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของช่างเทคนิคที่ปฏิบัติงานด้านเครื่องจักรกลอัตโนมัติควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ (CNC Machine) ตามความต้องการของสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้บริหารสถานประกอบการอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ชิ้นส่วนเครื่องจักรกลและแม่พิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 73 แห่ง ผลการศึกษา พบว่า

1. ผู้บริหารสถานประกอบการมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ต้องการให้ช่างเทคนิคที่ปฏิบัติงานด้านเครื่องจักรกลซีเอ็นซีมีสมรรถภาพทางด้านความรู้และทักษะ อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก จำนวน 7 ด้าน จากทั้งหมด 8 ด้าน โดยมีการบำรุงรักษาเครื่องจักรกลซีเอ็นซีเบื้องต้น เป็นความต้องการอันดับแรก รองลงมาคือ ความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรกลซีเอ็นซี และมีสมรรถภาพด้านความรู้และทักษะ ที่อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลางคือ การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

2. ผู้บริหารสถานประกอบการอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ต้องการให้ช่างเทคนิคที่ปฏิบัติงานด้านเครื่องจักรกลซีเอ็นซี มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์ระดับมากทุกหัวข้อ โดยมีรายการย่อยด้านต่างๆ ระดับมากที่สุด คือ การศึกษางานก่อนที่จะลงมือทำและการตรงต่อเวลา นอกจากนี้ในทุกรายการย่อยของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของช่างเทคนิคที่ปฏิบัติงานด้านเครื่องจักรกลซีเอ็นซีอยู่ในระดับมากทุกรายการ

กุนชน ไชยกิจ (2540, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการคุณสมบัติของแรงงานช่างเทคนิคในอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ โดยเก็บตัวอย่างจากกลุ่ม 168 สถานประกอบการ ผลการศึกษา พบว่า

1. สถานประกอบการการผลิตแม่พิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความต้องการแรงงานช่างเทคนิคอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ ที่มีคุณสมบัติด้านเจตคติที่ดีต่อสาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ คุณสมบัติด้านทักษะในสาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมแม่พิมพ์และอันดับสุดท้าย คือคุณสมบัติทางด้านความรู้ในวิชาชีพอุตสาหกรรมแม่พิมพ์

2. คุณสมบัติด้านเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของแรงงานช่างเทคนิคอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ที่สถานประกอบการต้องการ คือ ความตั้งใจในการทำงาน และมุ่งมั่นในผลสำเร็จของผลงานเป็นสำคัญ

3. คุณสมบัติด้านทักษะในวิชาชีพของแรงงานช่างเทคนิคอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ที่สถานประกอบการต้องการมาก คือ ความสามารถในการวัดและตรวจสอบ มีความสามารถในการซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์โลหะ มีความสามารถในการอ่านแบบและเขียนแบบเครื่องกล มีความสามารถในการสร้างแม่พิมพ์โลหะ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี CNC มีความสามารถในการสร้าง

อุปกรณ์จับยึด มีความสามารถในการควบคุมเครื่องจักรแม่พิมพ์โลหะ มีความสามารถในการซ่อม และบำรุงรักษาแม่พิมพ์พลาสติก มีความสามารถในการสร้างเครื่องมือตัด มีความสามารถในการใช้ เทคโนโลยี CAD/ CAM และมีความสามารถในการควบคุมเครื่องจักรขึ้นรูปพลาสติก ตามลำดับ

4. คุณสมบัติด้านความรู้ในวิชาชีพของแรงงานช่างเทคนิคอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ที่สถานประกอบการต้องการมาก คือ มีความรู้ในกรรมวิธีการผลิตแม่พิมพ์โลหะ มีความรู้ในเรื่องชิ้นส่วนเครื่องกล มีความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีแม่พิมพ์โลหะ ทฤษฎีการตัดเฉือน กำหนดงานตำแหน่งของชิ้นส่วนแม่พิมพ์โลหะและการชุบแข็งแม่พิมพ์โลหะ มีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบแม่พิมพ์โลหะ มีความรู้เกี่ยวกับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ มีความรู้เรื่องมาตรฐานชิ้นส่วนเครื่องกล มีความรู้เกี่ยวกับกรรมวิธีการผลิตแม่พิมพ์พลาสติก ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบแม่พิมพ์พลาสติก ความรู้ในระบบควบคุมอัตโนมัติ ความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีพลาสติก ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพ ความรู้ในการใช้ภาษาไทยเกี่ยวกับการรับ-ส่งสารในวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบเครื่องมือการผลิตแม่พิมพ์และความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อแนะนำให้อธิบายข้อมูลในรูปแบบฟอร์มต่างๆ ได้ ตามลำดับ

ณัฐชุตา พลบุตร (2554, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเจ้าหน้าที่กลุ่มงานศูนย์ธุรกิจตามทัศนะของผู้จัดการศูนย์ธุรกิจธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเจ้าหน้าที่กลุ่มงานศูนย์ธุรกิจธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ทั้งคุณลักษณะโดยรวมและรายด้าน คือด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านทักษะการบริการและด้านความรู้ เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ระดับมาก

วัชรินทร์ แพงศรี (2557, บทคัดย่อ) ได้ดำเนินการศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HEd) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF และเปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยจำแนกตามสถานภาพของบุคคลและระดับความสุขในการเรียน โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 415 คน ด้วยแบบสอบถาม ใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน *t-test* และ *F-test* ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า มากที่สุดคือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม รองลงมา คือ ด้านความรู้ และด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา

ระดับการศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมและระดับความสุขในการเรียนที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีอายุ ภูมิถิ่นกำเนิด อาศัย สถานภาพสมรส รายได้และอาชีพที่แตกต่างกัน ระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF ไม่แตกต่างกัน

ฉวีวรรณ แจ่มกิจ, จอมขวัญ สุวรรณรักษ์, วรรณภา หวังนิพนพานโต, ฉนวนที่ แดงสังวาล, และพิพัฒน์กมล ชนะสิทธิ์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรม การบริการอาหาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชา อุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติและประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในทัศนะ ของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา อุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 92 คน ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ปกครอง สถานประกอบการ และผู้สอนของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร รวมถึงผู้บริหาร คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านชาวปัญญา ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร และด้านทักษะ พิสัย ตามลำดับ

จินตศักดิ์ กาญจนอนันท์, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ละเอียด รักษ์เฒ่า (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ปีการศึกษา 2543-2545 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ปีการศึกษา 2543-2545 โดยทำการศึกษาความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการหรือหัวหน้างานและผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้ง 6 ด้าน คือด้านการควบคุมและการบริหารงาน ด้านเทคนิคและวิธีการดำเนินการผลิต

ด้านการประสานงาน ด้านวิสัยทัศน์ในการเลือกใช้เทคโนโลยี ด้านการจัดการและการดำเนินการ ด้านเทคโนโลยี และด้านเจตคติ ความศรัทธาและคุณธรรมในอาชีพ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้สำเร็จการศึกษา 360 คน และผู้ประกอบการหรือหัวหน้างาน จำนวน 355 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามประมาณค่า ได้รับแบบสอบถามคืนคิดเป็นร้อยละ 75.42 ผลการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้ง 6 ด้านในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ผู้สำเร็จการศึกษา ภาคปกติและภาคสมทบ มีคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 6 ด้านในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

กฤตสุตา เขียวอุบล (2557, บทคัดย่อ) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนา คุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการภาคธุรกิจบริการในจังหวัด พิษณุโลก ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการภาคธุรกิจบริการในจังหวัดพิษณุโลก และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนา คุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการภาคธุรกิจในจังหวัดพิษณุโลก แหล่งข้อมูลได้แก่ กรรมการผู้จัดการและผู้จัดการฝ่ายบุคคล จำนวน 94 คน และกรรมการผู้จัดการ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการ ภาคธุรกิจบริการในจังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน และด้านความรู้ ส่วนแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของแรงงาน ได้ดังนี้ สถานประกอบการต้องการแรงงานที่มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ มีระเบียบวินัยในการทำงาน มีความขยันอดทนและเสียสละ การเคารพในสิทธิและทรัพย์สินของผู้อื่น ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เจตคติที่ดีต่อหน่วยงาน มีความรับผิดชอบในสังคมและมีความประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี การทำให้แรงงานมีความคิด ช่วยเหลือกันและกันอย่างเต็มใจ การสร้างเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ส่งผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการทำงานของแรงงาน แนวทางการเรียนรู้มีช่องทางหลากหลาย คือเรียนรู้ด้วยตนเอง ในช่องทาง จากสื่อประเภทต่าง ๆ เรียนรู้จากหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน การนำความรู้ทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้เป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการทำงานที่ถูกต้อง

สุจิตตา เรืองรัมย์ และสมนึก วงศ์ทอง (2549, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2548 ซึ่งการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บังคับบัญชา หรือนายจ้างของบัณฑิต

คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ และคุณลักษณะ ที่มีผลต่อการทำงาน ผลการสำรวจพบว่า ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างมีความพึงพอใจด้านทัศนคติต่อ การคุ้มค่าในการจ้างบัณฑิตของคณะเกษตรในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับปานกลางถึงระดับมาก เนื่องจากบัณฑิตคณะเกษตรยังไม่มีความรู้และรู้ลึกในวิชาเฉพาะด้านรวมทั้งความรู้ทางด้าน ภาษาต่างประเทศและความรู้ด้านสารสนเทศ สำหรับผลการสำรวจด้านคุณภาพที่มีผลต่อการทำงาน ด้านอื่น ๆ พบว่า ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างมีความพึงพอใจด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ในการปฏิบัติงานของบัณฑิตคณะเกษตรทุกสาขาวิชาอยู่ในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจ ด้านคุณภาพที่มีผลต่อการทำงานอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับ

เชษฐา โพธิ์ประดับ, กฤษฏี ปทุมชัย, อภยวรรณ คำจำ, สุภาวดี พลไพโรสรรพ, จอมใจ เหล็กคง, ประพันธ์ ธีระสาร, และมาโนช ภูค้อยใจ (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจความพึงพอใจ ของผู้ใช้บัณฑิต: บัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น รุ่นปีการศึกษา 2545 ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ อย่างยิ่งต่อการนำมาพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ การศึกษาครั้งนี้มี วัตถุประสงค์ในการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็น ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของนักศึกษา จำนวน 450 คน และได้รับการตอบกลับ 121 คน คิดเป็น ร้อยละ 26.9 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของบัณฑิตในระดับมาก ทุกด้าน สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยขอนแก่นอยู่ในระดับมาก และไม่มีแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตของภาครัฐและภาคเอกชน

สุวิมล อังควานิช และคณะ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของ ผู้ใช้บัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตามลักษณะภูมิหลัง โดยวิเคราะห์ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และความทันสมัยในการ ทำงาน รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้ใช้ต้องการให้เป็นผู้ร่วมงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บังคับบัญชาของ บัณฑิตในหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 2,500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 1,584 ชุด คิดเป็นร้อยละ 62.33 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบ t -test และ F -test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว และใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่ เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้ใช้บัณฑิตต้องการ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะการทำงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงในหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า ร้อยละ 56.8 ทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ ร้อยละ 28.4 เป็นผู้บริหารระดับต้น ร้อยละ 12.1 เป็นผู้บริหารระดับกลาง และร้อยละ 2.7 เป็นผู้บริหารระดับสูง
2. ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจตั้งแต่ระดับปานกลางถึงระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพสูงสุด รองลงมาด้านบุคลิกภาพพอ ๆ กับด้านความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ สำหรับด้านที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ
3. ในการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และความทันสมัยในการทำงาน พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน
4. ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงเมื่อพิจารณาตามลักษณะของหน่วยงานซึ่งแบ่งออกเป็นภาครัฐ ภาครัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน
5. เมื่อพิจารณาเฉพาะหน่วยงานภาคเอกชนตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินการ ซึ่งแบ่งออกเป็นธุรกิจการผลิต การขนส่ง และคมนาคม ธุรกิจการค้าและบริการ และธุรกิจการเงิน การธนาคารและอสังหาริมทรัพย์ พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน
6. ในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต พบว่า ผู้ใช้มีความต้องการคุณลักษณะของบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ใช้บัณฑิตในภาคราชการและเอกชนมีความต้องการโดยรวมสูงกว่าผู้ใช้ภาครัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้ใช้บัณฑิตต้องการ ได้มี 6 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดและรองลงไปตามลำดับ ได้แก่ องค์ประกอบด้านเจตคติและจรรยาบรรณในวิชาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ และด้านบุคลิกลักษณะส่วนบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัยตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำกับข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 180 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารหรือหัวหน้างานในสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางของเคชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 123 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความพึงพอใจและวิเคราะห์หารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ประเภทของสถานประกอบการ/หน่วยงาน และขนาดของสถานประกอบการ/หน่วยงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1967 cited in Best & Kahn, 1993, pp. 246-250) ซึ่งสอบถามใน 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะทั่วไป
2. ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ
3. ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. ด้านทักษะในการสื่อสาร
5. ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน
6. ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน
7. ด้านวุฒิภาวะ
8. ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้วยการหาค่าน้ำหนักของรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจ ซึ่งเป็นแบบจัดอันดับ 5 อันดับ ได้แก่ อันดับที่ 1, 2, 3, 4, และ 5

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาที่ควรเพิ่มในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตรวมทั้งข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเป็นข้อคำถามปลายเปิด

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัย หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ การประเมินภาวะการทำงานทำของบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554
2. ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา
3. สร้างแบบสอบถามแล้วนำเสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัยพิจารณา ตรวจสอบ และแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาและผู้มีประสบการณ์ในการบริหารโรงงาน อุตสาหกรรม ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

4.1	รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีวรรณ ยอดนิล	หัวหน้าภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4.2	ดร.แดน ทองอินทร์	อาจารย์ประจำภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4.3	ดร.อภิชาติ อนุกุลเวช	ครูวิทยฐานะชำนาญการ แผนกอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (Index of Consistency) แล้วคัดเลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่า *IOC* ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร โรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่า อำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวม (Item-total correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22 - 0.76 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละด้านและทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 ดังรายละเอียดในภาคผนวก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอออกหนังสือเพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม โดยส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างและให้ส่งคืนผู้วิจัยแบบสอบถามที่แจกไป 123 ฉบับ ได้รับคืน 111 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.24

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์เท่านั้นไป

2. นำแบบสอบถามมาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายในการวิจัยและการทดสอบสมมติฐานการวิจัยต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้มีดังนี้

5 หรือ มากที่สุด หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 หรือ มาก หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 หรือ ปานกลาง หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หรือ น้อย หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 หรือ น้อยที่สุด หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน หาค่าเฉลี่ย (Mean) รายข้อ รายด้านและคะแนนเฉลี่ยรวมของแบบสอบถามตอนที่ 2 แล้วประเมินผลในด้านต่าง ๆ รวม 8 ด้าน ใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นตัวชี้วัด โดยเทียบกับเกณฑ์สำหรับวัดระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows) โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการวิจัยและการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. การศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใช้สถิติ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ ใช้การทดสอบค่าที (t -test) และจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของสถานประกอบการทั้ง 3 ขนาด

3. การศึกษารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้วยวิธีการหาน้ำหนักของรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจแต่ละข้อ 5 อันดับ โดยข้อที่อยู่ในอันดับที่ 1 จะคูณด้วย 5 ข้อที่อยู่ในอันดับที่ 2 จะคูณด้วย 4 ข้อที่อยู่ในอันดับที่ 3 จะคูณด้วย 3 ข้อที่อยู่ในอันดับที่ 4 จะคูณด้วย 2 และข้อที่อยู่ในอันดับที่ 5 จะคูณด้วย 1 แล้วนำผลคูณของข้อนั้น ๆ มารวมกัน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏในตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติในการทดสอบแบบที
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนความเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลบวกยกกำลังสอง
F	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบ F (F - Distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็นของนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภทและขนาดของสถานประกอบการ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์รูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา และข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 2 - 3

ตารางที่ 2 ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

ประเภทของสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ	32	28.83
เอกชน	79	71.17
รวม	111	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า สถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการประเภทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 71.17 นอกนั้นเป็นราชการคิดเป็นร้อยละ 28.83

ตารางที่ 3 ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

ขนาดของสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
อุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก	16	14.41
อุตสาหกรรมขนาดกลาง	77	69.37
อุตสาหกรรมขนาดใหญ่	18	16.22
รวม	111	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า สถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
ศึกษาทำงานอยู่ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 69.37 รองลงมา
เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็น 16.22 นอกนั้นเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก
คิดเป็นร้อยละ 14.41

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4 - 13

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที และระดับความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทั้ง 8 ด้าน
ในภาพรวม

ด้าน	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	ด้านคุณลักษณะทั่วไป	3.99	0.34	6	มาก
2.	ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ	4.21	0.46	1	มาก
3.	ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	4.01	0.34	4	มาก
4.	ด้านทักษะในการสื่อสาร	3.65	0.48	8	มาก
5.	ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน	4.01	0.38	4	มาก
6.	ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน	3.96	0.27	7	มาก
7.	ด้านวุฒิภาวะ	4.13	0.48	3	มาก
8.	ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน	4.16	0.48	2	มาก
	รวม	4.01	0.39		มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่
ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ด้านวุฒิภาวะด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านความรู้
เกี่ยวกับงาน ด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน และด้านทักษะในการ
สื่อสาร ตามลำดับ

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านคุณลักษณะ
ทั่วไป

ข้อ	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ด้านคุณลักษณะทั่วไป	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น	3.98	0.35	4	มาก
2.	มีความกล้าในการแสดงออก	4.01	0.34	2	มาก
3.	รู้จักการเสียสละและมีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น	3.97	0.34	5	มาก
4.	มีเจตคติที่ดีต่องานและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน	3.99	0.31	3	มาก
5.	มีขันติ มีความอดทน อุตสาหะอดกลั้นต่อปัญหา มีความพยายาม และทำงานเต็มความสามารถของตน	4.02	0.35	1	มาก
	รวม	3.99	0.34		มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านคุณลักษณะทั่วไปในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
ได้แก่ มีขันติ มีความอดทน อุตสาหะอดกลั้นต่อปัญหา มีความกล้าในการแสดงออก มีเจตคติที่ดี
ต่องานและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น และรู้จักการ
เสียสละและมีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น ตามลำดับ

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

ข้อ	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน	4.21	0.46	3	มาก
2.	มีความยืดหยุ่นในการทำงาน	4.20	0.44	4	มาก
3.	มีการตัดสินใจแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.23	0.46	2	มาก
4.	มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงได้	4.25	0.47	1	มาก
5.	มีความสามารถเตรียมและจัดระบบการทำงานได้เป็นอย่างดี	4.18	0.45	5	มาก
รวม		4.21	0.46		มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงได้ มีการตัดสินใจแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน มีความยืดหยุ่นในการทำงาน และมีความสามารถเตรียมและจัดระบบการทำงานได้เป็นอย่างดี ตามลำดับ

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น

ข้อ	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ด้าน ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	มีความสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้	4.00	0.35	4	มาก
2.	มีความเป็นมิตรและเสมอต้นเสมอปลายกับผู้อื่น	4.01	0.34	3	มาก
3.	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	4.03	0.34	1	มาก
4.	มีความเต็มใจรับงานที่ได้รับมอบหมายและยอมรับ ในหน้าที่ของตนเองโดยไม่เกี่ยงงานที่ทำ	4.02	0.35	2	มาก
5.	มีการยอมรับการปกครองและคำแนะนำของ หัวหน้างาน	4.01	0.34	3	มาก
รวม		4.01	0.34		มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมาก
ไปหาน้อย ได้แก่ ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
มีความเต็มใจรับงานที่ได้รับมอบหมายและยอมรับในหน้าที่ของตนเองโดยไม่เกี่ยงงานที่ทำ
มีการยอมรับการปกครองและคำแนะนำของหัวหน้างาน มีความเป็นมิตรและเสมอต้นเสมอปลาย
กับผู้อื่น และมีความสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ ตามลำดับ

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจบนมาตรฐาน อันดับที และระดับความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านทักษะ
ในการสื่อสาร

ข้อ	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ด้านทักษะในการสื่อสาร	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	มีความสามารถในการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร อธิบายหรือพูดได้ชัดเจน สื่อความหมายได้รวดเร็ว	3.62	0.50	5	มาก
2.	เมื่อมีข้อสงสัยจะซักถามจนได้คำตอบที่ชัดเจน	3.65	0.48	3	มาก
3.	เป็นผู้ฟังที่ดีและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	3.68	0.48	1	มาก
4.	เมื่อประสบปัญหาในการทำงาน มีความสามารถ หรือรู้จักร้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้	3.64	0.48	4	มาก
5.	เมื่อมีความจำเป็นต้องหยุดงานจะแจ้งให้ หัวหน้างานทราบก่อนเสมอ	3.66	0.47	2	มาก
รวม		3.65	0.48		มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านทักษะในการสื่อสารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหา
น้อย ได้แก่ เป็นผู้ฟังที่ดีและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อมีความจำเป็นต้องหยุดงานจะแจ้ง
ให้หัวหน้างานทราบก่อนเสมอเมื่อมีข้อสงสัยจะซักถามจนได้คำตอบที่ชัดเจนเมื่อประสบปัญหาใน
การทำงาน มีความสามารถหรือรู้จักร้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้และมีความสามารถในการใช้
ภาษาในการติดต่อสื่อสาร อธิบายหรือพูดได้ชัดเจน สื่อความหมายได้รวดเร็วตามลำดับ

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านความรู้เกี่ยวกับงาน

ข้อ	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	มีความรู้และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษามาปฏิบัติงาน	4.02	0.42	1	มาก
2.	มีความสามารถในการทำงานให้เสร็จเรียบร้อยตามกำหนด	4.02	0.38	1	มาก
3.	มีความสามารถในการดูแล รักษาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี	4.01	0.36	2	มาก
4.	มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและไม่ใช้ความรู้ที่มีอยู่ในเรื่องที่ผิดจริยธรรมและกฎหมาย	3.99	0.36	3	มาก
5.	ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันอยู่เสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง	4.01	0.36	2	มาก
รวม		4.01	0.38		มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านความรู้เกี่ยวกับงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีความรู้และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษามาปฏิบัติงาน มีความสามารถในการทำงานให้เสร็จเรียบร้อยตามกำหนด มีความสามารถในการดูแล รักษาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันอยู่เสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพและไม่ใช้ความรู้ที่มีอยู่ในเรื่องที่ผิดจริยธรรมและกฎหมาย ตามลำดับ

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านสุขนิสัย
และความปลอดภัยในงาน

ข้อ	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งกายและใจ	3.95	0.22	2	มาก
2.	มีความสามารถในการทำงานภายใต้สภาวะ ความเครียดและความกดดันได้	3.98	0.30	1	มาก
3.	มีอุปนิสัยดี ถ้วน สุขุมและรอบคอบในการทำงาน	3.95	0.28	2	มาก
4.	มีความรู้และเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎ ความปลอดภัย	3.98	0.30	1	มาก
5.	มีความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน	3.95	0.24	2	มาก
	รวม	3.96	0.27		มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย
จากมากไปหาน้อยได้แก่ มีความรู้และเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยมีความสามารถใน
การทำงานภายใต้สภาวะความเครียดและความกดดันได้มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งกายและใจ
มีอุปนิสัยดี ถ้วน สุขุมและรอบคอบในการทำงานและมีความตระหนักถึงความปลอดภัยในการ
ทำงาน ตามลำดับ

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านคุณลักษณะ

ข้อ	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ด้านคุณลักษณะ	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	มีความสามารถในการทำงานได้ดี ไม่ต้องควบคุมหรือตรวจสอบ	4.15	0.49	1	มาก
2.	เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับบุคคลอื่น	4.14	0.47	2	มาก
3.	เป็นแบบอย่างที่ดีในการครองตนและใช้ชีวิตในสังคม	4.11	0.49	5	มาก
4.	มีความภูมิใจในงานที่ทำ	4.13	0.48	3	มาก
5.	มีวุฒิทางอารมณ์ มีความสามารถในการเก็บความรู้สึกได้เป็นอย่างดี	4.13	0.46	3	มาก
	รวม	4.13	0.48		มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาด้านคุณลักษณะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีความสามารถในการทำงานได้ดี ไม่ต้องควบคุมหรือตรวจสอบเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับบุคคลอื่น มีความภูมิใจในงานที่ทำมีวุฒิทางอารมณ์ มีความสามารถในการเก็บความรู้สึกได้เป็นอย่างดีและเป็นแบบอย่างที่ดีในการครองตนและใช้ชีวิตในสังคมตามลำดับ

ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ด้านความผูกพัน
และความรับผิดชอบในงาน

ข้อ	ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน	N = 111			
		\bar{X}	SD	อันดับที่	ระดับ
1.	มาทำงานเป็นประจำสม่ำเสมอและตรงต่อเวลา	4.16	0.49	2	มาก
2.	มีความรักและผูกพันต่อองค์กร	4.17	0.48	1	มาก
3.	มีความซื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดีต่อองค์กรและมี ความห่วงใยเกี่ยวกับอนาคตของหน่วยงาน	4.14	0.49	5	มาก
4.	มีความรับผิดชอบต่องานและมีความตั้งใจในการ ทำงานให้สำเร็จลุล่วงโดยคำนึงถึงเป้าหมายและ ความสำเร็จของงานเป็นหลัก	4.15	0.49	4	มาก
5.	มีความขยันหมั่นเพียร อุทิศตนในการทำงาน	4.16	0.47	2	มาก
รวม		4.16	0.48		มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน ในภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับ
คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีความรักและผูกพันต่อองค์กร มาทำงานเป็นประจำสม่ำเสมอ
และตรงต่อเวลา มีความขยันหมั่นเพียร อุทิศตนในการทำงาน มีความรับผิดชอบต่องาน และ
มีความตั้งใจในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงโดยคำนึงถึงเป้าหมายและความสำเร็จของงานเป็นหลัก
และมีความซื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดีต่อองค์กร และมีความห่วงใยเกี่ยวกับอนาคตของหน่วยงาน
ตามลำดับ

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี
อุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภท

ด้าน	ระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการ	ราชการ (N = 32)		เอกชน (N = 79)		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
		1. ด้านคุณลักษณะทั่วไป	4.06	0.33	3.96		
2. ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและ การตัดสินใจ	4.31	0.39	4.17	0.44	-1.51	.13	
3. ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	4.03	0.20	4.00	0.35	-.51	.60	
4. ด้านทักษะในการสื่อสาร	3.53	0.45	3.69	0.46	1.71	.08	
5. ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน	4.05	0.33	3.98	0.36	-.87	.38	
6. ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน	4.03	0.16	3.93	0.27	-1.97	.05	
7. ด้านวุฒิภาวะ	4.10	0.39	4.13	0.49	.33	.73	
8. ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบ ในงาน	4.07	0.37	4.18	0.50	1.30	.19	
	รวม	4.02	0.33	4.01	0.40	-.31	.75

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อ
บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภทราชการและเอกชน ในภาพรวม
และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อ
บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามขนาด

ด้าน	ระดับความพึงพอใจของ สถานประกอบการ	แหล่งความ แปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
1.	ด้านคุณลักษณะทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	.657	.329	3.034	.052
		ภายในกลุ่ม	108	11.699	.108		
		รวม	110	12.356			
2.	ด้านทักษะในการแก้ปัญหา และการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	.707	.354	1.895	.155
		ภายในกลุ่ม	108	20.150	.187		
		รวม	110	20.857			
3.	ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	.097	.048	.462	.631
		ภายในกลุ่ม	108	11.286	.104		
		รวม	110	11.383			
4.	ด้านทักษะในการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	.428	.214	.998	.372
		ภายในกลุ่ม	108	23.189	.215		
		รวม	110	23.617			
5.	ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	.032	.016	.119	.887
		ภายในกลุ่ม	108	14.239	.132		
		รวม	110	14.271			
6.	ด้านสุขนิสัยและ ความปลอดภัยในงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	.195	.098	1.535	.220
		ภายในกลุ่ม	108	6.861	.064		
		รวม	110	7.056			
7.	ด้านวุฒิภาวะ	ระหว่างกลุ่ม	2	.753	.377	1.734	.182
		ภายในกลุ่ม	108	23.459	.217		
		รวม	110	24.212			
8.	ด้านความผูกพันและความ รับผิดชอบในงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.126	.563	2.556	.082
		ภายในกลุ่ม	108	23.787	.220		
		รวม	110	24.913			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.002	.001	.016	.984
		ภายในกลุ่ม	108	7.195	.067		
		รวม	110	7.197			

จากตารางที่ 14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการระหว่าง อุตสาหกรรมขนาดเล็ก อุตสาหกรรมขนาดกลาง และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์รูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่มรายวิชาหรือความรู้ในเรื่องใดในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาและกิจกรรมการพัฒนานิสิต ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 15 - 17

ตารางที่ 15 ความถี่ น้ำหนักคะแนน และอันดับที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ด้าน	รูปแบบการเสริมสร้าง ความพึงพอใจ	ความถี่					น้ำหนัก คะแนน	อันดับที่
		ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3	ลำดับที่ 4	ลำดับที่ 5		
1.	ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้จาก การทำงาน (Work-Based Learning)	8	24	24	39	16	302	3
2.	ควรใช้รูปแบบการพัฒนา โรงเรียนในโรงงานเพื่อพัฒนา ช่างเทคนิคที่มีสมรรถนะตามที่ สถานประกอบการต้องการ	49	29	18	13	2	443	1
3.	ควรใช้รูปแบบการจัดให้มีระบบการ ฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับระบบทวิภาคี	30	39	35	0	7	418	2
4.	ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นและส่งเสริมความสามารถใน การคิดและค้นหาความรู้เพื่อพัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ	8	12	34	24	33	271	4
5.	ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21	16	7	0	35	53	231	5

จากตารางที่ 15 พบว่า รูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา เมื่อพิจารณาจากน้ำหนักคะแนนรวมของรูปแบบแต่ละรูปแบบ โดยเรียงลำดับน้ำหนักคะแนนจากมากไปหาน้อย ได้แก่

อันดับที่ 1 ควรใช้รูปแบบการพัฒนาระบบโรงเรียนในโรงงานเพื่อพัฒนาช่างเทคนิคที่มีสมรรถนะตามที่สถานประกอบการต้องการ

อันดับที่ 2 ควรใช้รูปแบบการจัดให้มีระบบการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการซึ่งมีลักษณะคล้ายกับระบบทวิภาคี

อันดับที่ 3 ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้จากการทำงาน (Work - Based Learning)

อันดับที่ 4 ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นและส่งเสริมความสามารถในการคิดและค้นหาความรู้เพื่อพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ

อันดับที่ 5 ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาหรือความรู้ในเรื่องใดที่ควรเพิ่ม
ในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา (เลือกได้มากกว่า
1 ข้อ)

อันดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.	การใช้โปรแกรมจำลองสถานการณ์	45	33.58
2.	ทักษะการเป็นครูฝึกในโรงงาน	34	25.37
3.	ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	22	16.42
4.	การฝึกปฏิบัติหรือมีทักษะการควบคุมเครื่องจักร	16	11.94
5.	การใช้โปรแกรมแคดแคม หรือ ซีเอ็นซี	8	5.97
6.	ทักษะการคิดวิเคราะห์	4	2.99
7.	การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับควบคุมเครื่องจักร	3	2.23
8.	บุคลิกภาพดี มีภาวะผู้นำ	1	0.75
9.	ทักษะการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยความปลอดภัย	1	0.75
	รวม	134	100

จากตารางที่ 16 พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาหรือความรู้ในเรื่องใดที่ควรเพิ่ม
ในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 33.58 คือ
ต้องการให้เพิ่มความรู้ในเรื่องการใช้โปรแกรมจำลองสถานการณ์รองลงมาคือ ร้อยละ 25.37 ได้แก่
ความรู้เกี่ยวกับทักษะการเป็นครูฝึกในโรงงาน อันดับที่ 3 คือ ร้อยละ 16.42 ทักษะการสื่อสาร
ด้วยภาษาอังกฤษ อันดับที่ 4 คือ ร้อยละ 11.94 การฝึกปฏิบัติหรือมีทักษะการควบคุมเครื่องจักร
อันดับที่ 5 คือ ร้อยละ 5.97 การใช้โปรแกรมแคดแคม หรือ ซีเอ็นซี อันดับที่ 6 คือ ร้อยละ 2.99
ทักษะการคิดวิเคราะห์ อันดับที่ 7 คือ ร้อยละ 2.23 การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับควบคุม
เครื่องจักรและอันดับสุดท้ายคือ ร้อยละ 0.75 ได้แก่ ทักษะการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลผ่านระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยความปลอดภัยและบุคลิกภาพดี มีภาวะผู้นำ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ควรจัด

อันดับที่	กิจกรรมพัฒนานิสิต	จำนวน	ร้อยละ
1.	กิจกรรมพัฒนานิสิตให้สามารถพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ	57	60.00
2.	กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา	25	26.32
3.	กิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีศูนย์กลางที่ดีและมีความปลอดภัยในการทำงาน	7	7.36
4.	กิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีความคิดสร้างสรรค์	6	6.32
	รวม	95	100

จากตารางที่ 17 พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ควรจัด ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.00 คือ กิจกรรมพัฒนานิสิตให้สามารถพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ รองลงมา ร้อยละ 26.32 คือ กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา อันดับที่ 3 ร้อยละ 7.36 คือ กิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีศูนย์กลางที่ดีและมีความปลอดภัยในการทำงาน และอันดับสุดท้าย ร้อยละ 6.32 คือ กิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีความคิดสร้างสรรค์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภทและขนาดของสถานประกอบการ
3. เพื่อศึกษารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก
2. ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภทและขนาดของสถานประกอบการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 180 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารหรือหัวหน้างานในสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางของเคชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 123 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนแรกสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

5 ระดับ ตอนที่ 3 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบจัดอันดับ 5 อันดับ และตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และข้อคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยออกหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยส่งถึงผู้บริหารหรือหัวหน้างานในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร หัวหน้างานในสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาทำงานอยู่ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 111 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.24 ของแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 123 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ ใช้การทดสอบค่าที (t -test) และจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของสถานประกอบการทั้ง 3 ขนาด

2. การวิเคราะห์ส่วนที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิเคราะห์โดยหาความถี่และหาหน้าหนักคะแนนเพื่อจัดอันดับความสำคัญของรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจ แล้วทำการแปรผลและนำเสนอเป็นตาราง

สรุป

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในครั้งนี้ สรุปผลตามความมุ่งหมายได้ดังนี้

1. ในภาพรวมความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและ

การตัดสินใจ ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน ด้านวุฒิภาวะ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน ด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน และด้านทักษะในการสื่อสาร ตามลำดับ ซึ่งมีประเด็นสำคัญในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านคุณลักษณะทั่วไปพบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีขันติ มีความอดทน อุตสาหะอดกลั้นต่อปัญหา มีความกล้าในการแสดงออก และมีเจตคติที่ดีต่องานและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

1.2 ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจพบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่เปลี่ยนแปลงได้ มีการตัดสินใจแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน

1.3 ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นพบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีความเต็มใจรับงานที่ได้รับมอบหมายและยอมรับในหน้าที่ของตนเองโดยไม่เกี่ยงงานที่ทำ และมีการยอมรับการปกครองและคำแนะนำของหัวหน้างาน

1.4 ด้านทักษะในการสื่อสารพบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เป็นผู้ฟังที่ดีและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เมื่อมีความจำเป็นต้องหยุดงาน จะแจ้งให้หัวหน้างานทราบก่อนเสมอ และเมื่อมีข้อสงสัยจะซักถามจนได้คำตอบที่ชัดเจน

1.5 ด้านความรู้เกี่ยวกับงานพบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษามาปฏิบัติงาน มีความสามารถในการทำงานให้เสร็จเรียบร้อยตามกำหนด มีความสามารถในการดูแล รักษาวัสดุ

อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี และใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันอยู่เสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.6 ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงานพบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้และเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย มีความสามารถในการทำงานภายใต้สภาวะความเครียดและความกดดัน ได้ และมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งกายและใจ

1.7 ด้านวุฒิภาวะพบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถในการทำงานได้ดี ไม่ต้องควบคุมหรือตรวจสอบ เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับบุคคลอื่น และมีความภูมิใจในงานที่ทำ

1.8 ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงานพบว่า ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรักและผูกพันต่อองค์กร มาทำงานเป็นประจำสม่ำเสมอ และตรงต่อเวลา และมีความขยันหมั่นเพียร อุทิศตนในการทำงาน

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภทราชการและเอกชน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการระหว่างอุตสาหกรรมขนาดเล็ก อุตสาหกรรมขนาดกลางและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. รูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา เสนอแนะรูปแบบเรียงลำดับน้ำหนักตามลำดับความสำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ควรใช้รูปแบบการพัฒนาระบบโรงเรียนในโรงงานเพื่อพัฒนาช่างเทคนิคที่สถานประกอบการต้องการ ควรใช้รูปแบบการจัดให้มีระบบการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการซึ่งมีลักษณะคล้ายกับระบบทวิภาคี และควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้จากการทำงาน (Work-Based Learning)

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาหรือเนื้อหาความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตร และกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ควรจัดพบว่า

4.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาหรือเนื้อหาความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตร เสนอแนะเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ การใช้โปรแกรมจำลองสถานการณ์ ทักษะการเป็นครูฝึกในโรงงาน และทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ควรจัด เสนอแนะเรียงตามลำดับความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ กิจกรรมพัฒนานิสิตให้สามารถพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาและกิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีสุขลักษณะที่ดีและมีความปลอดภัยในการทำงาน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจและรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา มีข้อควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ในภาพรวมความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาเป็นคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความขยัน อดทน สู้งาน ไม่เกียจงาน มีมนุษยสัมพันธ์อันดี เข้ากับผู้ร่วมงานคนอื่น ได้เป็นอย่างดี มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตอาสา มีน้ำใจชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความรู้ทางด้านวิชาการสามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว สามารถเรียนรู้งานได้อย่างรวดเร็ว มีความรับผิดชอบและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี อันเป็นผลมาจากการทุ่มเทเอาใจใส่ในการอบรมสั่งสอนของคณาจารย์ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม ที่ถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการควบคู่ไปพร้อมกับทักษะการฝึกปฏิบัติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องรักษาความดีเอาไว้เพื่อรักษาคุณภาพของบัณฑิตให้เป็นที่พึงพอใจของสถานประกอบการต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับคุณสมบัติและสมรรถนะหลักของบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาที่ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคมกำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ที่กำหนดคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

คุณลักษณะทั่วไป

1. มีความเป็นกัลยาณมิตร
2. ประพฤติตนอยู่ในทำนองคลองธรรม ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสม

3. มีจิตสาธารณะ

4. รักการเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้า กล้าคิด กล้าแสดงออก
5. มีนิสัยรักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

ด้านความรู้ความสามารถ

1. มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านอุตสาหกรรม
2. มีความรู้รอบและรู้ลึกในเนื้อหาวิชาเฉพาะ
3. มีความสามารถในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
4. มีความสามารถในการวิจัย
5. มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหา วิเคราะห์ผู้เรียน

ประยุกต์ใช้หลักการจิตวิทยากับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม การวางแผนการฝึกอบรม การจัดการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

ด้านทักษะ

1. มีทักษะทางปัญญา การคิดแก้ปัญหา การคิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีระบบและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ฯลฯ
2. มีทักษะในการจัดการฝึกอบรม
3. มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
4. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม (ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554, หน้า 5-11)

แต่อย่างไรก็ตาม บัณฑิตก็ยังคงอ่อนในเรื่องทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาอังกฤษ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย รวมทั้งความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจำเป็นต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยควรเพิ่มและสนับสนุนให้ทุก ๆ รายวิชา ให้มีการสอดแทรกการใช้ภาษาต่างประเทศมาบูรณาการในแต่ละรายวิชา โดยนำบทความทางวิชาการที่เป็นภาษาต่างประเทศมาใช้ในการเรียนการสอนด้วย และจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตเสริมเพื่อให้สามารถพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ กิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะที่ดีและมีความปลอดภัยในการทำงาน และกิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีความคิดสร้างสรรค์ตามข้อเสนอแนะก็จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความคิดสร้างสรรค์ที่ตรงและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการต่อไป

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตศักดิ์ กาญจนอนันท์, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ละเอียดรักษ์เผ่า (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ปีการศึกษา 2543-2545 ปรากฏว่า ผลการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 6 ด้านในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตสุดา เขียวอุบล (2557, บทคัดย่อ) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการภาคธุรกิจบริการ ในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการภาคธุรกิจบริการในจังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.1 ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ มีความพึงพอใจอยู่ในอันดับแรก คือ มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการปฏิบัติงานในโรงงานหรือหน่วยงานต่าง ๆ ย่อมมีอุปสรรคและปัญหาในการปฏิบัติงาน รวมทั้งอาจมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต หากพนักงานมีไหวพริบปฏิภาณ มีทักษะในการแก้ปัญหา ได้อย่างถูกต้องกับสถานการณ์ ย่อมทำให้อุปสรรคและปัญหาในการปฏิบัติงานลดน้อยลงไป ทั้งนี้บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม ทำให้สถานการณ์คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น และมีการตัดสินใจโดยมีเหตุผลทางด้านวิชาการรองรับ มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงได้ มีความยืดหยุ่นในการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความสามารถเตรียมและจัดระบบการทำงาน ได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้ทันเวลา และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงานและรู้สึกมีความสุขในการทำงาน จึงทำให้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชิตา เผือกพิพัฒน์ (2545) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของหัวหน้างานที่มีต่อคุณลักษณะของแรงงานในพื้นที่และนอกพื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของแรงงานในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอภินันท์ ไม้งาม (2541) ที่ได้ดำเนินการศึกษาคุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี มีความต้องการแรงงานที่มีคุณลักษณะด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

1.2 ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน มีระดับความพึงพอใจเป็นอันดับแรกคือ มีความรักและผูกพันต่อองค์กร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานประกอบการที่มีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทำงานอยู่มีความต้องการพนักงานที่มีความจงรักภักดีต่อองค์กร อุทิศตนให้กับการทำงาน และมีความห่วงใยเกี่ยวกับอนาคตของหน่วยงาน มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายและทำตามนโยบายต่างๆ ของหน่วยงานมาทำงานอย่างสม่ำเสมอและตรงต่อเวลา มีความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน มีความห่วงใย และมีความตั้งใจในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงโดยคำนึงถึงความสำเร็จของงานเป็นหลัก ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ พนักงานควรมีความรัก ความผูกพันและรับผิดชอบต่องานที่ตนปฏิบัติด้วยความจริงใจ เพื่อก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งตนเองและหน่วยงาน จึงทำให้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัญญัติ กุศลสถาพร (2532) ที่สรุปผลว่าผู้ประกอบการต้องการคุณสมบัติด้านความรับผิดชอบงานถึง 60.47 % ของผู้ตอบแบบสอบถาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ปฏิบัติงานตามความต้องการของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ในเครือข่ายภาคตะวันออกที่ 1 คือ มีความซื่อสัตย์สุจริตรับผิดชอบต่องาน (สมหมาย ชาญสิทธิ์, 2552) และสอดคล้องกับภินันท์ ไม้งาม (2541) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะแรงงานตามความต้องการของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.3 ด้านวุฒิภาวะ มีระดับความพึงพอใจเป็นอันดับแรกคือ มีความสามารถในการทำงานได้ดี ไม่ต้องควบคุมหรือตรวจสอบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ประกอบการมีความเข้าใจว่า พนักงานที่ดีต้องมีความพร้อมในการทำงาน มีความสุขุมรอบคอบ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีของลูกจ้าง ทั้งนี้บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านวุฒิภาวะทางอาชีพ มีความสุขุมรอบคอบ สามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ดี ประกอบกับในโรงงานมีระบบควบคุมการผลิตที่มีมาตรฐานอยู่แล้ว ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องควบคุมหรือตรวจสอบการทำงาน ส่งผลให้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภินันท์ ไม้งาม (2541) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี และวิจิตรา ศักดาเพชรศิริ (2544) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง ซึ่งผลการศึกษาพบว่า มีความต้องการด้านวุฒิภาวะอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.4 ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีระดับความพึงพอใจเป็นอันดับแรกคือ ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปฏิบัติงานพนักงานที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มักจะประสบความสำเร็จและเป็นที่รักของเจ้านาย

ทั้งนี้บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อาจใช้วิธีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยเริ่มจากการให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับความสามารถของเพื่อนร่วมงาน ยอมรับคำติชม สามารถทำงานเป็นทีมได้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข เคารพในสิทธิและการตัดสินใจของผู้อื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความสุภาพอ่อนโยน อ่อนน้อมถ่อมตนกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ยังสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและช่วยเหลือกันและกันเป็นอย่างดี จึงทำให้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิรักษ์ ไ้ม่างม (2541) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี และวิจิตรา ศักดาเพชรศิริ (2544) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง ซึ่งผลการศึกษาพบว่า มีความต้องการด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

1.5 ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน มีระดับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก คือ มีความสามารถในการทำงานให้เสร็จเรียบร้อยตามกำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในกรปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ประกอบการมีความต้องการแรงงานที่เคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามกฎระเบียบของงานอย่างเคร่งครัด ซึ่งปรากฏว่า บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สามารถนำความรู้ในสาขาวิชาเอกที่จบมาใช้ ในกรปฏิบัติงานให้เสร็จเรียบร้อยตามกำหนดระยะเวลา จึงทำให้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมอาชีวศึกษา (2538, หน้า 8) ที่กล่าวว่า คุณลักษณะของลูกจ้างที่นายจ้างต้องการจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้ คือ ปฏิบัติตามคำสั่งและกฎระเบียบของงานอย่างเคร่งครัด ทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ตามกำหนด และทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตสุดา เขียวอุบล (2557) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการภาคธุรกิจบริการในจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า มีความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับงานอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.6 ด้านคุณลักษณะทั่วไป มีความพึงพอใจเป็นอันดับแรก คือ มีขันติ มีความอดทน อดสาหะอดกลั้นต่อปัญหา มีความพยายาม และทำงานเต็มความสามารถของตน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคุณลักษณะทั่วไปของพนักงานมีผลต่อประสิทธิภาพของงานและองค์กรนั้น ๆ ผู้บริหารอยากได้พนักงานที่มีความซื่อสัตย์ในการทำงาน มีความกระตือรือร้น และพยายามทำงานอย่างเต็มความสามารถ ขยัน อดทนหนักแน่น ตั้งใจทำงาน มีความซื่อสัตย์สุจริต เอาใจใส่ในงาน ทั้งนี้บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความอดสาหะ อดกลั้น อดทน สู้งาน กล้าเผชิญกับปัญหา จึงทำให้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

เชษฐา โพธิ์ประดับ, กฤษฏี ปทุมชัย, อภัยวรรณ คำขำ, สุภาวดี พลไพโรศรพร, จอมใจ เหล็กคง, ประพันธ์ ชีระสาร, และมาโนช ภู่อังใจ (2548) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น รุ่นปีการศึกษา 2545 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า มีความพึงพอใจด้านพฤติกรรมส่วนบุคคลอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.7 ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน มีระดับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก คือ มีความสามารถในการทำงานภายใต้ความเครียดและกดดันได้ และมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการประกอบกิจการทางด้านอุตสาหกรรม จำเป็นต้องใช้เครื่องจักร วัสดุ และเครื่องมือจำนวนมาก พนักงานที่มีสุขนิสัยที่ดีในการทำงาน ปฏิบัติตามกฎของระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด จะทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ดังนั้นเมื่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เคารพและปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรการรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ความพึงพอใจจึงอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิรัตน์ ไม้งาม (2541) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี และ วิจิตรา ศักดาเพชรศิริ (2544) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า มีความต้องการด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงานอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.8 ด้านทักษะในการสื่อสาร โดยข้อที่มีระดับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก คือ เป็นผู้ฟังที่ดีและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม การติดต่อสื่อสารเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก พนักงานจะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร รู้จักพูด รู้จักฟัง รู้จักถาม รู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อถึงคราวจำเป็น ทั้งนี้บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มักจะเป็นผู้ฟังที่ดี มีความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้ภาษาไทย และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น จึงทำให้ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิรัตน์ ไม้งาม (2541) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี และ วิจิตรา ศักดาเพชรศิริ (2544) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า มีความต้องการด้านทักษะในการสื่อสารอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภทราชการและเอกชน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

สถานประกอบการทุกแห่งไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ผู้บริหารหรือหัวหน้างานก็ย่อมต้องการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ส่งตรงเวลาและเป็นไปตามความต้องการของลูกค้า คุณค่าสำคัญในการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้แก่ พนักงานหรือบุคลากรหรือผู้ปฏิบัติงานหรือแรงงานในสถานประกอบการนั่นเอง ดังนั้น คุณลักษณะของพนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก คุณลักษณะดังกล่าว ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไป คุณลักษณะด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านความรู้เกี่ยวกับงานด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน และด้านทักษะในการสื่อสาร พนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานผู้ที่มีคุณลักษณะเหล่านี้ในระดับมากจะเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการทุกแห่ง ไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการของรัฐหรือของเอกชน จึงส่งผลให้มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา ศักดาเพชรศิริ (2544) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง จำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเหมือนกัน

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการระหว่างอุตสาหกรรมขนาดเล็ก อุตสาหกรรมขนาดกลาง และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความพึงพอใจในคุณลักษณะของแรงงานไม่ต่างกัน คุณลักษณะของพนักงานที่นายจ้างต้องการและให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เช่น มีความรู้ในงานที่ทำ มีปฏิภาณไหวพริบ มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ มีบุคลิกภาพ มีความเต็มใจรับงานที่ได้รับมอบหมายและยอมรับในหน้าที่ของตนเอง โดยไม่เกี่ยงงานที่ทำ มีสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน และมีทักษะในการสื่อสาร คุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมเป็นที่ต้องการของนายจ้างหรือผู้บริหารสถานประกอบการทุกขนาดไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก อุตสาหกรรมขนาดกลาง อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ส่วนทักษะฝีมือบางอย่างสามารถฝึกปฏิบัติเพื่อหาประสบการณ์ในสถานประกอบการได้ จึงทำให้ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอิณันท์ ไม้งาม (2541) ที่ได้ดำเนินการศึกษาคุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี ในด้านคุณลักษณะแรงงาน ในภาพรวม

และรายด้าน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะของแรงงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

3. รูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ทั้งนี้ผู้บริหาร นายจ้างและหัวหน้างานได้เสนอแนะรูปแบบตามลำดับความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ควรใช้รูปแบบการพัฒนาระบบโรงเรียนในโรงงานเพื่อพัฒนาช่างเทคนิคที่มีสมรรถนะตามที่สถานประกอบการต้องการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานประกอบการยังมีความต้องการกำลังคนด้านเทคนิคที่ต้องอาศัยทักษะการทำงานร่วมกับวิทยาการสมัยใหม่ อีกจำนวนมาก แต่สถาบันการศึกษายังไม่สามารถผลิตกำลังคนได้ทันตามความต้องการอย่างแท้จริง ดังนั้นสถานประกอบการจึงสนใจระบบการจัดการเรียนการสอนแบบ “โรงเรียน โรงงาน” เพื่อผลิตช่างเทคนิค โดยกำหนดให้นักศึกษาเรียนควบคู่ไปกับการทำงานในโรงงานเป็นระยะเวลา 9 เดือน ต่อปี และกลับไปเรียนในสถานศึกษาเป็นเวลา 3 เดือนต่อปี การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษามีบทบาทในการสอนวิชาศึกษาทั่วไป และสอนรายวิชาทักษะช่างพื้นฐาน ส่วนการจัดการเรียนการสอนในโรงงาน จะสอนรายวิชาทฤษฎีโดยอาจารย์จากสถานศึกษา อาจารย์ที่มีประสบการณ์จากภายนอกและวิศวกรของโรงงาน ภายใต้การดูแลนักศึกษาของครูพี่เลี้ยง และสอนรายวิชาปฏิบัติการ โดยให้ครูฝึกของโรงงาน ภายใต้การดูแลของครูพี่เลี้ยงอย่างใกล้ชิด ซึ่งหลักสูตรก็จะมีการปรับเนื้อหาให้ตรงกับการทำงานจริงและสมรรถนะที่สถานประกอบการต้องการ รวมทั้งขณะที่กำลังเรียน สถานประกอบการจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย และเมื่อสำเร็จการศึกษาก็มีโอกาสที่สถานประกอบการจะรับเข้าทำงานอีกด้วย ซึ่งนับได้ว่าเป็นรูปแบบที่น่าสนใจและเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการนำไปพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาต่อไป

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาหรือเนื้อหาความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตร ทั้งนี้ผู้บริหาร นายจ้างและหัวหน้างานได้เสนอแนะเกี่ยวกับรายวิชาหรือเนื้อหาความรู้ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรตามลำดับความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ การใช้โปรแกรมจำลองสถานการณ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป็นเนื้อหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในสถานประกอบการที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตที่ต้องการเน้นความถูกต้อง แม่นยำและความรวดเร็ว เช่น งานเขียนแบบและออกแบบเกี่ยวกับแม่พิมพ์ขึ้นรูปโลหะ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ในการใช้โปรแกรมจำลองสถานการณ์สร้างชิ้นส่วนแม่พิมพ์ สามารถวัดและตรวจสอบขนาดได้อย่างถูกต้องแม่นยำเที่ยงตรง เนื่องจากสามารถวัดได้อย่างแม่นยำในระดับ .005 มม. ซึ่งเป็นระดับที่ยากสำหรับการวัด โดยใช้เครื่องมือวัดแบบเดิม นอกจากนี้ โปรแกรมจำลองสถานการณ์ยังถูกนำมาใช้ในงานลักษณะอื่นๆ อีก เช่น ใช้ในการเขียนแบบและบอกรายละเอียด

วิศวกรรมของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นต้น ซึ่งเป็นเนื้อหาความรู้ที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับใช้ในการทำงานในโลกแห่งการทำงานในยุคใหม่ของการพัฒนาการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

ส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ควรจัด ปรากฏว่า ผู้บริหาร นายจ้างและหัวหน้างาน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ควรจัด ตามลำดับความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ กิจกรรมพัฒนานิสิตให้สามารถพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบัณฑิตใหม่มีข้อจำกัดคือมีลักษณะที่เป็นผู้รับเทคโนโลยี เป็นผู้บริโภคหรือเป็นผู้ซื้อเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมักจะทำงานในลักษณะที่เป็นงานประจำ (Routine) ไม่ว่าจะโดยคนหรือเครื่องจักรก็ตาม จึงไม่มีการพัฒนานวัตกรรมหรือการวิจัยหรือการออกแบบใหม่ เพราะโอกาสของการพัฒนางานให้เป็นนวัตกรรมและการคิดอะไรใหม่ ๆ มีน้อย ขาดการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงควรที่จะพัฒนาทักษะการคิดให้สามารถก้าวทันกระบวนการผลิตใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นโลกยุคใหม่ที่เน้นธุรกิจการค้าที่มาพร้อมกับนวัตกรรมใหม่ ๆ บัณฑิตต้องตามให้ทันกระแสใหม่ ต้องพร้อมที่จะคิดใหม่ ขณะเดียวกันก็สามารถพัฒนาผลผลิตจากสิ่งใหม่ได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพทูรย์ สีนลารัตน์ (2557) ที่กล่าวถึงทักษะสำคัญที่คนไทยควรพัฒนา คือ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และมีจินตนาการ (Creativity and Imagination) สังคมไทยมีการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น และถ้าเราเพียงวิเคราะห์ เราไม่สร้างอะไรขึ้นมา ก็ยากจะพัฒนาได้เต็มที่และเราก็จะเป็นผู้ซื้อของต่างประเทศอยู่ตลอด จึงมีความจำเป็นที่เราต้องส่งเสริมคนของเราให้เขามีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ ไปในอนาคต คิด ไปจนถึงจุดที่ไม่รู้เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ให้แก่โลกได้ และทักษะการผลิตและคิดนวัตกรรม (Productivity and Innovation) เมื่อคิดสร้างสรรค์แล้วต้องนำความคิดสร้างสรรค์นั้นให้เป็นรูปธรรมด้วยการพัฒนาผลผลิตใหม่ ๆ และนำไปสู่การสร้างนวัตกรรม (Innovation) ขึ้นมาให้ได้ และมีคุณภาพสูงพอที่จะแข่งกับโลกได้ เพื่อที่สังคมไทยจะได้ไม่เป็นแค่กับดักทางเทคโนโลยีของฝรั่ง ซึ่งจะทำให้เราต้องตามอย่างตะวันตกตลอด ทักษะนี้เป็นทักษะสำคัญที่สังคมไทยต้องเน้นเป็นพิเศษที่จะทำให้เราก้าวข้ามกับดักตะวันตกไปได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรและคณาจารย์ประจำหลักสูตร ควรนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรเทียบโอน เพื่อพัฒนาพัฒนานิสิตของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตรงและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการต่อไป

2. คณาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ควรหาทางเพิ่มระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตให้มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการขยายโอกาสในการสร้างงาน สร้างรายได้ และสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย โดยให้บัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาเพิ่มสมรรถนะด้านความรู้ทางวิชาการควบคู่ไปกับการเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมพัฒนานิสิตให้สามารถพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา กิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีความคิดสร้างสรรค์ และกิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีสัญลักษณ์ที่ดีและมีความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้สามารถบูรณาการองค์ความรู้มาสู่การสร้างชิ้นงานซึ่งจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ของบัณฑิตได้อย่างแท้จริง รวมทั้งทักษะการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษ การสืบค้นข้อมูลและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยความปลอดภัย การรู้จักวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีเหตุผล ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถบรรจุไว้ในหลักสูตรทั้งในชั้นเรียนหรือนอกเวลาเรียนด้วยการเชื่อมโยงความรู้ ความสามารถ ทักษะ ควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้มีทักษะการปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุขต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำประเด็นข้อค้นพบเกี่ยวกับรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เป็นแนวทางในการศึกษาเชิงลึกเพื่อให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับระบบ โรงเรียน โรงงาน อันจะส่งผลต่อการส่งเสริมอัตลักษณ์ของบัณฑิต รวมทั้งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการต่อไป
2. ควรมีการวิจัยและพัฒนายุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ควรมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์เกี่ยวกับการใช้พลังงานทดแทน
4. ควรมีการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

บรรณานุกรม

- กฤตสุดา เขียวอุบล. (2557). *แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการภาคธุรกิจบริการในจังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- กรมอาชีวศึกษา. (2538). *วิชาชีพในโรงงาน*. กรุงเทพฯ: กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมอาชีวศึกษา. (2543). *สรุปรายงานการศึกษาสภาพการจัดการอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. (2557). *คู่มือการศึกษานิตินิตปริญาตรี ปีการศึกษา 2557*. ชลบุรี: กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กองวิจัยตลาดแรงงาน. (2552). *รายงานผลการวิจัยตลาดแรงงานปี 2552-2553*. กรุงเทพฯ: กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.
- กาญจนา แสงมณี. (2542). *คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กุนธน ไชยกิจ. (2540). *การศึกษาความต้องการด้านคุณสมบัติของแรงงานช่างเทคนิคในอุตสาหกรรมแม่พิมพ์*. วิทยานิพนธ์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2554). *แผนยุทธศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ปีงบประมาณ 2554-2558*. ชลบุรี: หน่วยแผนงาน งานคลังและแผนงาน สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2557). *แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2557 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทร์ เมฆขจร. (2534). *ความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการด้านธุรกิจอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก*. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- จินตศักดิ์ กาญจนอนันท์, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ละเอียด รักษ์เฝ้า. (2551). การติดตามผลผู้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ปีการศึกษา 2543-2545. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา, 2(1), 31-37.
- ฉวีวรรณ แจ่มกิจ, จอมขวัญ สุวรรณรักษ์, วรรณภา หวังนิพนพานโต, ณนนท์ แดงสังวาล และ พิพัฒน์กมล ชนะสิทธิ์. (2554). คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เชษฐา โพธิ์ประดับ, กฤษฏี ปทุมชัย, อภัยวรรณ คำขำ, สุภาวดี พลไพโรสรรพี, จอมใจ เหล็กคอง, ประพันธ์ ชีระสาร, และมาโนช ภู่อังใจ. (2548). การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิต: บัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น รุ่นปีการศึกษา 2545. วารสารประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 6(1), 23-33.
- ณัฐชูดา พลบุตร. (2554). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเจ้าหน้าที่กลุ่มงานศูนย์ธุรกิจตามทัศนะ ของผู้จัดการศูนย์ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่ง ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- นพ ศรีบุญนาค. (2546). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: สุตรไพศาล.
- บัญญัติ กุศลสถาพร. (2532). รายงานการวิจัยเพื่อประเมินผลมาตรฐานคุณภาพการศึกษาเรื่อง ความต้องการคุณลักษณะของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก กรุงเทพฯ: สำนักงาน ศึกษาธิการ เขตการศึกษา 12.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุสติ รุมาคม. (2537). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิสิกส์เซ็นเตอร์.
- พรนพ พุกกะพันธ์. (2544). จริยธรรมทางธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์.
- พิภพ วังเงิน. (2547). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- ไพฑูรย์ เรืองกมล. (2540). ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 9(21), 16-19.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวให้พ้นกับดักของตะวันตก. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- ไพโรจน์ สติรยากร. (2537). *สมรรถภาพทางวิชาชีพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของช่างเทคนิคที่ปฏิบัติงานด้านเครื่องจักรกลอัตโนมัติควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ (CNC Machine) ตามความต้องการของสถานประกอบการ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ภาควิชาการอาชีพศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2554). *หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554*. ชลบุรี: ภาควิชาการอาชีพศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.
- รัชวลี วรรณ. (2548). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการคณะกรรมการอุดมศึกษา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
- วรารักษ์ บวงศิริ และคณะ. (2532). *การอาชีพศึกษาและตลาดแรงงาน*. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วัชรินทร์ แพงศรี. (2557). *คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HED) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิจิตรา ศักดาเพชรศิริ. (2544). *การศึกษาความต้องการคุณลักษณะแรงงานของสถานประกอบการ ในจังหวัดระยอง*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชา รัตนพลิน. (2540). *คุณสมบัติที่ดี 10 ประการที่ช่างมืออาชีพควรมี*. *Industrial Technology Review*, 4(33), 95-96.
- วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน. (2536). *งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ช่างกลปทุมวัน.
- วุฒิ ด้านกิตติกุล. (2545). *บัณฑิตที่สถานประกอบการทำงานต้องการ*. *อนุสารอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย*, 28(289), 11-12.

- สมหมาย ชาญลิกขกร. (2552). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ปฏิบัติงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามความต้องการของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ในเครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ 1*. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, โครงการบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2529). *รายงานการสังเคราะห์สภาพพัฒนาธรรมสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษาในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2532). *ระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนตามโครงการส่งเสริมให้โรงเรียนจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *การศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: กลุ่มนโยบายการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน สำนักงานนโยบายด้านการศึกษามหภาค สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุจิตตา เรืองรัมย์ และสมนึก วงศ์ทอง. (2549). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2548*. กรุงเทพฯ: คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
- สุจิตตา เพ็ญพิพัฒน์. (2545). *ความคิดเห็นของหัวหน้างานที่มีต่อคุณลักษณะของแรงงานในพื้นที่และนอกพื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิมล อังควานิช และคณะ. (2547). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อภิรักษ์ ไม้งาม. (2541). *คุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- อุทัยพรรณ สุดใจ. (2544). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Gilmer, B. V. (1971) *Industrial Psychology*. New York: McGraw-Hill, Book Company.
- Luthans, F. (1977) *Organization behavior*. New York: McGraw-Hill.
- McCormick, Ernest, J., & Daniel, I. R. (1980). *Industrial Psychology*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Meredith, D. G., Joyce, P. G., & Walter, R. B. (2007). *Educational Research: An Introduction* (8th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Oliver, R. L. (1977). *Satisfaction: behavioral perspective on the consumer*. New York: McGraw-Hill.
- Shelly, M. W. (1975). *Responding to social change*. Strondsburg, Penn: Powden, Hutchison & Rose.
- Vroom, W. H. (1964). *Working and Motivation*. New York: John Wiley and Sons.
- Wolman, T. E. (1973). *Education and Organizational Leadership in Elementary School* Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ ยอดชนิด	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.แดน ทองอิทร์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.อภิชาติ อนุกุลเวช	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

ภาคผนวก ข

- แสดงค่าการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แสดงค่าการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของ
 สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	1	1	1	3	1
2.	1	0	1	2	0.66
3.	1	1	1	3	1
4.	0	1	1	2	0.6
5.	1	1	1	3	1
6.	1	1	1	3	1
7.	1	0	1	2	0.6
8.	1	1	1	3	1
9.	1	1	1	3	1
10.	1	1	0	2	0.6
11.	1	1	1	3	1
12.	1	1	1	3	1
13.	1	1	1	3	1
14.	1	1	1	3	1
15.	1	0	1	2	0.6
16.	1	1	1	3	1
17.	1	1	1	3	1
18.	1	1	1	3	1
19.	1	1	1	3	1
20.	1	1	1	3	1
21.	1	1	1	3	1
22.	1	1	1	3	1
23.	1	1	1	3	1
24.	1	1	1	3	1
25.	1	1	1	3	1

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
26.	1	1	0	2	0.6
27.	1	1	1	3	1
28.	1	1	1	3	1
29.	1	1	1	3	1
30.	1	1	1	3	1
31.	1	1	1	3	1
32.	1	1	0	2	0.6
33.	1	1	1	3	1
34.	1	1	0	2	0.6
35.	1	1	1	3	1
36.	1	1	1	3	1
37.	1	1	1	3	1
38.	1	1	1	3	1
39.	1	1	1	3	1
40.	1	1	1	3	1
1.	1	1	1	3	1
2.	1	1	1	3	1
3.	1	1	1	3	1
4.	1	1	1	3	1
5.	1	1	1	3	1
1.	1	1	1	3	1
2.	1	1	1	3	1
3.	1	1	1	3	1
4.	1	1	1	3	1
5.	1	1	1	3	1

ภาคผนวก ก

- แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Reliability

[DataSet0] C:\Users\dell\Desktop\Untitled1.sav

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.951	50

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
	item1no1	150.30	105.528	.596
item1no2	150.20	106.579	.533	.950
item1no3	150.33	106.092	.587	.949
item1no4	150.27	107.582	.511	.950
item1no5	150.23	106.875	.540	.950
item2no1	150.20	107.683	.500	.950
item2no2	150.23	107.289	.726	.949
item2no3	150.10	104.783	.767	.948
item2no4	150.23	107.289	.726	.949
item2no5	150.30	108.355	.595	.949
item3no1	150.37	108.033	.531	.950
item3no2	150.30	106.562	.673	.949
item3no3	150.23	108.116	.496	.950
item3no4	150.27	107.651	.504	.950
item3no5	150.30	107.321	.589	.949
item4no1	151.00	109.862	.329	.951
item4no2	151.00	110.138	.298	.951
item4no3	151.03	110.861	.232	.951
item4no4	151.00	110.690	.236	.951
item4no5	151.00	110.690	.236	.951
item5no1	150.20	109.683	.229	.952
item5no2	150.20	106.786	.591	.949
item5no3	150.23	107.289	.586	.949
item5no4	150.30	107.734	.544	.949
item5no5	150.23	106.806	.638	.949
item6no1	150.33	108.506	.694	.949
item6no2	150.27	106.685	.720	.948
item6no3	150.30	106.562	.673	.949
item6no4	150.27	106.685	.720	.948
item6no5	150.30	107.183	.753	.948
item7no1	150.33	106.299	.654	.949
item7no2	150.33	105.678	.719	.948
item7no3	150.37	106.654	.688	.949
item7no4	150.37	105.620	.684	.948
item7no5	150.37	106.654	.688	.949
item8no1	150.37	108.102	.523	.950
item8no2	150.33	107.609	.628	.949
item8no3	150.37	107.551	.586	.949
item8no4	150.37	108.102	.523	.950
item8no5	150.37	108.585	.598	.949
item9no1	150.37	108.585	.574	.950
item9no2	150.37	108.585	.582	.949
item9no3	150.37	108.662	.579	.949
item9no4	150.37	108.551	.584	.950
item9no5	150.37	108.585	.589	.950
item10no1	150.37	105.620	.684	.949
item10no2	150.37	107.551	.719	.948
item10no3	150.37	105.678	.579	.950
item10no4	150.37	108.585	.582	.950
item10no5	150.37	108.585	.598	.950

แสดงค่าการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามความพึงพอใจของ
สถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อ
1.	.59
2.	.53
3.	.58
4.	.51
5.	.54
6.	.50
7.	.72
8.	.76
9.	.72
10.	.59
11.	.53
12.	.67
13.	.49
14.	.50
15.	.58
16.	.32
17.	.29
18.	.23
19.	.23
20.	.23
21.	.22
22.	.59
23.	.58

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
24.	.54
25.	.63
26.	.69
27.	.72
28.	.67
29.	.72
30.	.75
31.	.65
32.	.71
33.	.68
34.	.68
35.	.68
36.	.52
37.	.62
38.	.58
39.	.52
40.	.59
1.	.57
2.	.58
3.	.57
4.	.58
5.	.58
1.	.68
2.	.71
3.	.57
4.	.58
5.	.59

ภาคผนวก ง

- แบบสอบถามความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยี
อุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจงทั่วไป

1. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำแนกตามประเภทและขนาดของสถานประกอบการและเพื่อศึกษารูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์ท่านกรุณาแสดงความคิดเห็นที่ตรงกับความรู้อีกมากที่สุด การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานใด ๆ ของท่าน คำตอบของท่านไม่มีถูกหรือผิด ข้อมูลนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ ซึ่งผู้ศึกษาจะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมเท่านั้น โดยจะไม่มีการนำไปวิเคราะห์เป็นรายบุคคล

กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ หากตอบไม่ครบทุกข้อจะทำให้แบบสอบถามนี้ไม่สมบูรณ์และไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ผลการศึกษาได้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

2. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน

**แบบสอบถามความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ประเภทของสถานประกอบการ/หน่วยงาน

- ราชการ เอกชน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ขนาดของสถานประกอบการ/หน่วยงาน/อุตสาหกรรม

- อุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก
 อุตสาหกรรมขนาดกลาง
 อุตสาหกรรมขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นรายการเกี่ยวกับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จากประสบการณ์การทำงานของบัณฑิตที่ผ่านมา สถานประกอบการมีความพึงพอใจที่เป็นจริงตามรายการต่อไปนี้ในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการตามความเป็นจริง โดยมีเกณฑ์ประกอบพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านคุณลักษณะทั่วไป					
1. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น					
2. มีความกล้าในการแสดงออก					
3. รู้จักการเสียสละและมีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น					
4. มีเจตคติที่ดีต่องานและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
5. มีขันติ มีความอดทน อดสาหะอดกลั้นต่อปัญหา มีความพยายาม และทำงานเต็มความสามารถของตน					
ด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ					
1. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน					
2. มีความยืดหยุ่นในการทำงาน					
3. มีการตัดสินใจแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงได้					
5. มีความสามารถเตรียมและจัดระบบการทำงานได้เป็นอย่างดี					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น					
1. มีความสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้					
2. มีความเป็นมิตรและเสนอต้นเสมอปลายกับผู้อื่น					
3. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี					
4. มีความเต็มใจรับงานที่ได้รับมอบหมายและยอมรับในหน้าที่ของตนเองโดยไม่เกี่ยงงานที่ทำ					
5. มีการยอมรับการปกครองและคำแนะนำของหัวหน้างาน					
ด้านทักษะในการสื่อสาร					
1. มีความสามารถในการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร อธิบายหรือพูดได้ชัดเจน สื่อความหมายได้รวดเร็ว					
2. เมื่อมีข้อสงสัยจะซักถามจนได้คำตอบที่ชัดเจน					
3. เป็นผู้ฟังที่ดีและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น					
4. เมื่อประสบปัญหาในการทำงาน มีความสามารถหรือรู้จักร้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้					
5. เมื่อมีความจำเป็นต้องหยุดงานจะแจ้งให้หัวหน้างานทราบก่อนเสมอ					
ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน					
1. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษามาปฏิบัติงาน					
2. มีความสามารถในการทำงานให้เสร็จเรียบร้อยตามกำหนด					
3. มีความสามารถในการดูแล รักษาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี					
4. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและไม่ใช้ความรู้ที่มีอยู่ในเรื่องที่ดีจรรยาบรรณและกฎหมาย					
5. ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันอยู่เสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านสุขนิสัยและความปลอดภัยในงาน					
1. มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งกายและใจ					
2. มีความสามารถในการทำงานภายใต้สภาวะความเครียดและความกดดันได้					
3. มีอุปนิสัยที่ถ้าว สุขุมและรอบคอบในการทำงาน					
4. มีความรู้และเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย					
5. มีความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน					
ด้านวุฒิภาวะ					
1. มีความสามารถในการทำงานได้ดี ไม่ต้องควบคุมหรือตรวจสอบ					
2. เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับบุคคลอื่น					
3. เป็นแบบอย่างที่ดีในการครองตนและใช้ชีวิตในสังคม					
4. มีความภูมิใจในงานที่ทำ					
5. มีวุฒิทางอารมณ์ มีความสามารถในการเก็บความรู้สึกได้เป็นอย่างดี					
ด้านความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน					
1. มาทำงานเป็นประจำสม่ำเสมอและตรงต่อเวลา					
2. มีความรักและผูกพันต่อองค์กร					
3. มีความซื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดีต่อองค์กรและมีความห่วงใยเกี่ยวกับอนาคตของหน่วยงาน					
4. มีความรับผิดชอบต่องานและมีความตั้งใจในการทำงานให้สำเร็จลุล่วง โดยคำนึงถึงเป้าหมายและความสำเร็จของงานเป็นหลัก					
5. มีความขยันหมั่นเพียร อุทิศตนในการทำงาน					

ตอนที่ 3 รูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อความต่อไปนี้เป็นรูปแบบการเสริมสร้างความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอให้ท่านเสนอแนะโดยเรียงลำดับความสำคัญ สำหรับข้อที่ท่านคิดว่ารูปแบบใดเหมาะสมที่สุด ให้ใส่หมายเลข 1 แนวทางใดเหมาะสมรองลงมาให้ใส่หมายเลข 2, 3, 4, และ 5 ตามลำดับลงในช่องว่างในวงเล็บ ()

- () 1. ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้จากการทำงาน (Work-Based Learning)
- () 2. ควรใช้รูปแบบการพัฒนาระบบโรงเรียนในโรงงานเพื่อพัฒนาช่างเทคนิคที่มีสมรรถนะตามที่สถานประกอบการต้องการ
- () 3. ควรใช้รูปแบบการจัดให้มีระบบการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการซึ่งมีลักษณะคล้ายกับระบบทวิภาคี
- () 4. ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นและส่งเสริมความสามารถในการคิดและค้นหาความรู้เพื่อพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ
- () 5. ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

1. ท่านคิดว่าในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา ควรเพิ่มรายวิชาหรือความรู้เรื่องใดที่เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของท่านได้มากยิ่งขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ
- () การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับควบคุมเครื่องจักร
- () การใช้โปรแกรมจำลองสถานการณ์
- () การใช้โปรแกรมแคดแคม หรือ ซีเอ็นซี
- () การฝึกปฏิบัติหรือมีทักษะการควบคุมเครื่องจักร
- () ทักษะการคิดวิเคราะห์
- () ทักษะการเป็นครูฝึกในโรงงาน
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ควรจัด

- () กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา
- () กิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีความคิดสร้างสรรค์
- () กิจกรรมพัฒนานิสิตให้สามารถพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ
- () กิจกรรมพัฒนานิสิตให้มีสุขลักษณะที่ดีและความปลอดภัยในการทำงาน
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม